

GLAS

Glavni urednik: Igor Slavec

Odgovorni urednik: Jože Košnjek

Ob 35-letnici izhajanja odlikovan z Redom zasluga za narod s srebrno zvezdo

LETO XXXVII

GLASILO
SOCIALISTIČNE
ZVEZE
DELOVNEGA
LJUDSTVA
ZA GORENJSKO

Olimpijske igre niso le športni boji

Igre so naše ogledalo za svet

Zimske olimpijske igre, štirinajste po vrsti, bodo prvič v Jugoslaviji in v eni izmed neuvrčenih držav. Oči sveta bodo od jutri, ko bo na štadionu Koševo v Sarajevu zagorel olimpijski ogenj, pa vse do nedelje, 19. februarja, uprte v bosansko-hercegovsko glavno mesto in Jugoslavijo. Olimpijske igre ne bodo le športni boji — razburljiva srečanja na ledenih ploskvi, boj s stotinkami sekunde

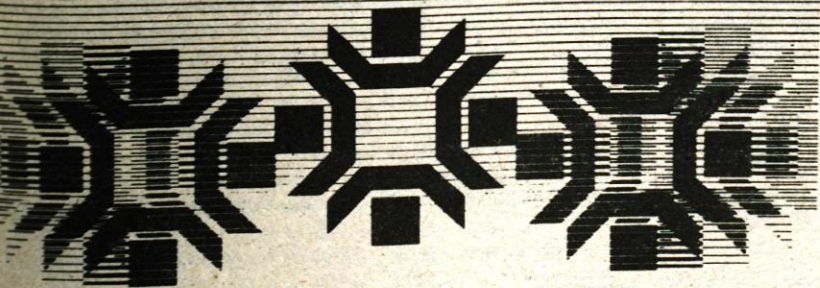
na smukaški in sankski progi, »lov za dolgimi skoki... Bodo tudi ogledalo naše stvarnosti za tuji svet, ki bo tudi na podlagi uspešnosti športne prireditve ocenjeval Jugoslavijo ter njeno družbenopolitično in gospodarsko moč in veljavo.

Tuji svet nam zaupa. To dokazuje rekordna udeležba 1500 športnikov iz 49 držav sveta (med njimi celo iz dežel, kjer nikdar ne pade sneg), na-

javljeni obiski uglednih državnikov, več kot 15 tisoč tujih turistov... Tuji svet je pozdravil poziv jugoslovanske lige za mir, neodvisnost in enakopravnost, da bi vsaj za časa iger zavladal mir. Z odobravanjem je sprejel odločitev, da med igrami ter nekaj tednov prej in pozneje odpravimo vizume za državljane iz tistih držav, za katere so sicer pri prehodu meje potrebni. Tuji svet pozna naše gospodarske težave, zato dobro ve, koliko truda je vložila Jugoslavija, da je odlično pripravila tekmovališča in vse potrebne spremljajoče objekte. Laskave ocene funkcionarjev in uglednih gostov niso le puhle besede, ampak so priznanja prirediteljem in vsej naši družbenopolitični skupnosti.

Priprave na največjo zimskošportno prireditev pri nas so zblizale jugoslovanske gospodarstvenike, športne delavce in vse, ki so zamislili spreminjati v stvarnost. Vsak je pomagal po svojih močeh in izkušnjah z željo, da bi igre uspele v zadovoljstvo vseh udeležencev. Štirinajste olimpijske igre bodo šle v zgodovino kot najcenejše doslej. Stale bodo od 135 do 140 milijonov dolarjev. Že zdaj pa je organizacijski komite s prodajo televizijskih prenosov in olimpijskih znakov iztržil več kot sto milijonov dolarjev.

»Borili se bomo po pravih iger, v pravem športnem duhu, za slavo in čast naših ekip,« bo jutri v slovesni izjavi v imenu vseh navzočih športnikov prisegel Bojan Križaj. Njemu kakor tudi vsem ostalim jugoslovanskim športnikom zaželimo dobrih uvrstitev. Držimo pesti, da bi na domačih tleh osvojili prvo olimpijsko kolajno. Ne moremo in ne smemo pa je zahtevati, kajti šport je šport in v njem odločajo delčki sekunde, drobne napake, trenutki nezbranosti...
C. Zaplotnik

GLAS NA OLIMPIJSKIH IGRAH

Jutri se bodo v Sarajevu začele 14. zimske olimpijske igre, doslej največja športna prireditev v Jugoslaviji. Tudi GLAS bo redno spremljal dogajanja v Sarajevu. V Sarajevu je že odpotoval naš novinar in urednik športne rubrike Cveto Zaplotnik, ki bo redno obveščal o dogajanjih v Sarajevu, pripravil pa bo tudi več drugih zanimivih zapisov, vezanih na igre in dogajanja ob njih. Trudili se bomo, da boste tudi iz Glasa zvedeli vse o igrah v Sarajevu.

Beseda o pesniku

Že celih 135 let je minilo od onega hladnega februarjskega dneva, ko je v Kranju izdihnil naš največji pesnik in mislec France Prešeren.

Naneslo pa je tako, da moramo letošnje jubilejno slavlje povezati še s celo vrsto »prešerenovskih« obletnic.

To leto bo minilo 140 let od časa, ko je pesnik zložil slovit »Zdravljico« (našo še ne odobreno, a že izbrano slovensko narodno himno); v njej je pristrčno izrazil svoje slovensko, slovansko in človečansko prepričanje ter pozdravil narodne in revolucionarne sile doma in po svetu; sočasno pa velja Zdravljica že izza zgodovinskega boja za naš politični program: domoljubje navznoter, miroljubje navzven!

20 in 2 leti je minilo od postavitve mogočnega pesnikovega spomenika v Kranju.

Dvajsetletnico bo s ponosom slavil tudi Prešerenov spominski muzej (v sklopu Gorenjskega muzeja) v Kranju — ustanovljen je bil na današnji dan leta 1964.

No, to je res le niz obletnic po vnanjem, v srcu pa nosimo pesnika, ne glede na leta, ki so minila. Saj je Prešeren s svojimi poezijami in s svojo dosledno naprednostjo nenehno še med nami. Nikoli zastare, nikoli pozabljen, ves živ, vedno aktualen.

Prešeren je ob sebi gotovo združil Slovence celotno: rojakom vseh svetovnih nazorov je enak ljub, pa najsi žive v domovini, v zamejstvu ali v tujini, tudi onkraj morja... Njegovo delo in delo je bilo veljavno za včeraj, je za danes in bo za jutri.

Resda prav lahko nam nikoli ni bilo. Vso zgodovino so nas pestile take ali drugačne ugrožene, tak ali drugačni zoprniki. Vendar smo se zgedovali po vihariku, ki tem globlje požene kmetine, čim bolj ga bica burja. In se tako obdrži v svoji zemlji, vsemu navkljub.

Taisto leto je Prešeren ustvaril tudi pretresljivo umetnino — visoko pesnitev prijateljstvu v spomin Andreja Smoleta.

In že tretja pesniška umetnina, ki je »zagledala luč sveta« v letu 1844 — torej pred 140 leti — Sonetni venec. Napisan v ognju velikega ljubezenskega in umetniškega doživljenja in polna narodnostne, socialne in kulturne problematike vsega naroda; pesnitev se dojema kot iskren dogovor z ljubljeno žensko, vserazumevajočo — četudi v resnici tako hladno lepotico...

Ze 45 let je minilo od časov, ko je slovenska šolska mladina na pobudo pisatelja Finžgarja z dobro organizirano zbirko (»po 1 dinar na vsakega učenca ali dijaka«), odkupila Prešerenovo rojstno hišo v Vrbi; bilo je to leta 1939.

Štiridesetletnice bibliofilske izdaje Prešerenove »Zdravljice« v partizanih tudi ne smemo pozabiti. Takrat, 1944, je tiskarna »Trilofa« v Davči na osvobojenem ozemlju Gorenjske natisnila 1500 oštevilčenih izvodov »Zdravljice« v krasotni ilustrirani izdaji (opremila arhitekt Marjan Šorti in slikar Janez Vidic).

In tako smo prav v teh letih doživeli čas, ko že lahko govorimo o enotnem slovenskem kulturnem prostoru. Ki zaobjema rojake v svobodni domovini kot tudi vse sonarodnjake onkraj državnih meja: porabske, koroške, kanalske, rezijske, beneške, goriške in tržaške Slovence. Mar bodo poslej nekdanja slovenska kulturna žarišča Trst, Celovec in Gorica zopet svetlela? Kot enakopravne hčerke matere Slovenije!

Avtor: Ivan Varpotič

Škofja Loka — V galeriji na loškem gradu je bila v petek svečana podelitev Prešerenovih nagrad Gorenjske. Prejeli so jih operna pevka Zlata Ognjanovič-Gasperšič ter akademska slikarja Henrik Marchel in Franc Berčič-Berko. — Foto: F. Perdan

Zavore v stanovanjski gradnji

Ne le sindikat, vse družbenopolitične organizacije se morajo odločneje lotiti uresničevanja že zdavnaj sprejetih nalog na stanovanjsko-komunalnem področju

V skladu s skorajšnjim družbenim dogovorom o določanju skupne stanovanjske in komunalne politike doslej nismo spoštovali osnovnih opredelitev o gradnji stanovanj. Takšna je ugotovitev na nedavni seji predsedstva Zveze sindikatov Jugoslavije, ko so razpravljali o tem vprašanju.

Medtem ko so se sindikati dokaj dosledno zavzemali za uresničevanje že zdavnaj sprejetih nalog na stanovanjsko-komunalnem področju, pa takšne zavzetosti ni bilo v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Razmere kažejo, da bi se v stanovanjski gradnji morali bolj odločiti za vlaganje osebnih sredstev, hkrati pa postopno preiti na eko-

nomske stanarine za družbena stanovanja. Sedanji kreditni pogoji za gradnjo stanovanj niso ugodni. Sodeležba za stanovanjska posojila je velika, obresti znašajo približno 20 odstotkov, roki za odplačevanje pa so kratki.

Ponekod smo pričeli vse pogostejšim pritiskom na zadruge, naj se le-te združijo z gradbenimi organizacijami. Občinska vodstva se namreč dostikrat boje, da bodo stanovanjske zadruge z nižjimi cenami »zadušile« občinske gradbene organizacije. Zanimiva je ugotovitev, naj bi pravico do stanovanja prenesli od posameznika na družino. Ocena o akciji Imaš hišo, vrni stanovanje je bila, da je le-ta zastala. V glavnem pa se je sindikat moral boriti zanjo sam, druge družbenopolitične organizacije pa so uresničevanje te naloge ponekod celo zavirale. In nenazadnje bi v zvezi z uresničevanjem družbenega dogovora o določanju skupne stanovanjske in komunalne politike morali resno razmisliti o oživitvi posebnih bank za kreditiranje stanovanjske gradnje. Skratka, za uspešno uresničevanje skorajšnjega družbenega dogovora bo treba odpraviti prenekatere dosedanje zavore na področju stanovanjske gradnje in komunalne politike.

A. Ž.

Janez Štirn drugi na svetovnem prvenstvu

KRANJ — V Norveškem Trondheimu je bilo letošnje mladinsko svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah. Prvič v zgodovini tega tekmovanja smo Jugoslovani osvojili kolajno. Ta čast je doletela osemnajstletnega člana kranjskega Triglava Janeza Štirna, ki je bil drugi, le za las pa se mu je izmuznila zlata kolajna. Od zmagovalca Švagerka iz ČSSR je bil slabši le za tri desetinke.

Mladi kranjski skakalec je odlično formo pokazal že na nedeljskem državnem prvenstvu v Planici, ko je postal državni prvak. Ta naslov in njegova odlična forma sta bila obet za dober uspeh tudi na svetovnem prvenstvu za mladince na Norveškem. Mladi skakalec Triglav tudi na Norveškem ni razočaral in si je z izrednim drugim skokom prisikal srebrno odličje. Drugi naš predstavnik, ki je tudi član kranjskega Triglava, Tomaž Dolar, je bil na solidnem enajstem mestu.

Novi letali Inex Adrie

Brnik — V začetku minulega tedna je Inex Adria Aviopromet postal bogatejši za dve letali DASH-7, ki sta pristali na brniškem letališču. Letali bosta v okviru delovne enote Inex Adrie v Sarajevu opravljali polete med zimskimi olimpijskimi igrami. Kasneje pa bosta s turističnimi poleti povezovali glavno mesto Bosne in Hercegovine z drugimi jugoslovanskimi letališči, ob koncu tedna pa bosta letali tudi na mednarodnih čarterskih turističnih poletih. Dosedanjim dobaviteljem letal Inexove zračne flote se je s tema dvema letalom, ki imata po štiri turboreakcijske motorje, pridružil tudi kanadski HeHavilland. Obe letali skupaj staneta 15 milijonov dolarjev. Imata po 50 sedežev in sta primerni za vzletanje na izredno kratkih stezah (800 metrov). Inexova poslovna usmeritev je, da bi ti dve letali morali leteti več v mednarodnem kot v domačem prometu, ker bosta letako ustvarjali prihodek, ki bo zadoščal za pokritje operativnih stroškov in vračilo anuitet. S tem bi se tudi izognili nevarnosti prelivanja neto deviznega dohodka od letal DC-9 na letali DASH-7.

A. Ž.

Vrstni red — 1. Švagerko (ČSSR) 213,1 (79 — 79,5), 2. Štirn (Jugoslavija) 212,8 (76 — 79,5), 3. Polak (ČSSR) 210,2 (78 — 76,5), ... 11. Dolar (Jugoslavija) 198,7 (74 — 75,5), 34. Dolenc (Jugoslavija) 169,8 (68 — 72,5).

-dh

Naše raziskovalne skupnosti

Energija in varstvo okolja

V jeseniški raziskovalni skupnosti so sprejeli program dela, ki med drugim obsega raziskave o gradnji malih hidroelektrarn na mojstranski Bistrici in ob Jesenicah — Ni gradbenega materiala

JESENICE — Letošnje občinske resolucije prednostno obravnavajo tudi raziskovalno dejavnost, ki jo po občinah vodijo in usmerjajo občinske raziskovalne skupnosti. Njim namenimo s prispevnostjo kaj malo denarja — razpolagajo z nekaj sto stari milijoni, kar je občutno premalo. V okviru možnosti zato opredeljujejo svoje programe in se odločajo za najbolj smotrne raziskovalne naloge.

Predsednik skupščine jeseniške raziskovalne skupnosti je magister metalurgije ALES LAGOJA, ki o letošnjem programu skupnosti pravi:

»Lani smo razpolagali z milijonom dinarjev sredstev za razne raziskave. Letos se nam obeta nekaj več denarja, ki ga bomo namenili za raziskovalno delo na več področjih, za katere menimo, da so prednostna in nujna.

Ze lani smo začeli z raziskavami o oskrbi z energijo na Jesenicah in v Železarni, kjer z mazuta prehajamo na plin. Ob pomanjkanju energije bo pomembna tudi izgradnja malih hidroelektrarn, raziskave pa so že pokazale, da bi jih bilo najbolje postaviti ob mojstranski Bistrici in ob Jesenicah. Lani smo izdelali analizo o pregledu vseh vodotokov in ugotovili, da sta najbolj zanimivi prav ti lokaciji.

Za jeseniško malo hidroelektrarno velja, da bi bila namenjena za potrebe bolnice nekje ob Jesenicah, mojstranska Bistrica pa nudi lokacijo le v spodnjem delu, kajti zgornji sodi v Triglavski narodni park.

Preskrba s kamnitimi agregati je na Jesenicah problem, saj je pre malo gradbenega materiala, še posebej, če bi se začel graditi karavanski predor. Količina peska za betoniranje se je zmanjšala, ker je Sava regulirana, manjša prodornost je, zato nana bi poiskali nove lokacije. Kot možnost se nakazuje izkoriščanje opuščenega kamnoloma v Podmežakli.

Kokričani in kultura

Kokrica — Na občnem zboru se je konec januarja sestalo štirideset članov Kulturnometniškega društva Storžič v Kokricah. Ocenili so delo v preteklem letu in menili, da je dokaj uspešno delovala plesna sekcija, ki je organizirala šestnajsttedenski tečaj plesov, značilnih za takšne oblike plesnega izobraževanja. Najboljši plesalki in najboljšemu plesalcu so na občnem zboru podelili priznanja. Za to dejavnost je med mladimi veliki zanimanja, želijo pa, da bi se z njo ogreli tudi starejši. Organizacija klubskega življenja je naloga klubske sekcije. Klubski prostor je odprt vsak dan med 17. in 22. uro. Gledanje televizije, igranje šaha in poslušanje radia želijo popestriti s tematskimi večeri in razpravami. Ideje so, vendar jih je treba še dopolniti. Lahko bi priredili literarne večere in nastope kantavtorjev. Dramska sekcija je pripravila dve igrici na Kokrici in v Kranju ter v goste povabila igralce z Brezji. Člani recitacijske skupine

nastopajo na raznih proslavah.

Pred kratkim je bila ustanovljena likovna sekcija. Za slovenski kulturni praznik 8. februar pripravila skupaj z ZKO Kranj razstavo domačih likovnikov. Kazalo bi ustanoviti tudi literarno sekcijo, saj na področju Kokric deluje nekaj pesnikov in pisateljev.

Na občnem zboru so menili, da mora delo še bolj zaživeti. Delo sekcij kaže obogatiti in mu dati svežine, prav tako pa je tudi treba povečati število članov.

Zlata Volarič

Letna konferenca borcev

Čirče pri Kranju — Člani borčevske organizacije iz Čirče se pripravljajo na letno konferenco, ki jo bodo sklicali v sredo, 15. februarja ob 17. uri v Mlekarski šoli v Čirčah. Organizacija Zveze borcev v Čirčah združuje 64 članov, od katerih živita

Sklicana seja radovljiške skupščine

Radovljica — Predsednik zbornice združenega dela Ernest Noč, predsednik zbora krajevnih skupnosti Franc Cuznar in predsednik družbenopolitičnega zbora skupščine občine Radovljica Darko Kovač so sklicali za sredo, 5. februarja, 21. zasedanja zborov v tem mandatu. Seje se bodo začele ob 16. uri. Zbor združenega dela bo zasedal v veliki sejni dvorani skupščine občine Radovljica, zbor krajevnih skupnosti v mali sejni dvorani skupščine občine Radovljica, družbenopolitični zbor pa v spodnji sejni dvorani družbenopolitičnih organizacij.

Vsi trije zbori bodo kot osrednjo točko dnevnega reda obravnavali predlog resolucije o politiki družbenoekonomskega razvoja občine Radovljica v letu 1984. Prav tako bodo na vseh zborih obravnavali predlog družbenega dogovora o izvajanju skupnih ukrepov za reševanje Blejskega jezera, osnutek stališč in priporočil do poročila o nadaljnjem razvoju delegatskega sistema v skupščini občine Radovljica, osnutek odloka o ustanovitvi, nalogah in sestavi sveta družbenega sistema informiranja v občini Radovljica, osnutek odloka o zakloniščih v občini, osnutek družbenega dogovora o priznavalnih borcih NOV, soglasje k spremembam statuta občinske zdravstvene skupnosti in Komunalnega gospodarstva ter seveda volitve in imenovanja, vprašanja delegatov in delovni načrt zborov za letošnje drugo trimesečje.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti bosta obravnavala še predlog odloka o prenehanju lastninske pravice na zemljiščih za stanovanjsko in komunalno gradnjo za Merkurjem v Lescah, predlog spremenjenih komunalnih taks in prispevke za intervencije v proizvodnji hrane do leta 1995. Zbor združenega dela pa bo razpravljal tudi o pobudi za proglasitev Linhartove rojstne hiše za kulturni spomenik.

Danes kandidacijska konferenca v Podnartu

Podnart — V krajevni skupnosti Podnart bo temeljna kandidacijska konferenca danes, 7. februarja. Na konferenci bodo razpravljali o kandidatih za opravljanje najbolj odgovornih dolžnosti v skupščini občine in Samoupravnih interesnih skupnostih, krajane pa bodo seznanili tudi s programom krajevne skupnosti in z načrtovanimi posegi v občinski prostor (hitra železnica in cesta ter zajetje Save).

C. Rozmān

dva v domu upokoencev na Planini. Čirčanski borci aktivno sodelujejo v krajevni skupnosti in družbenopolitičnih organizacijah, skrbijo pa tudi za bolne in onemogle člane. Redno jih obiskujejo.

I. Petrič

Na razprodajah vse pokupimo

Knjige so nam zaradi visokih cen domala nedostopne, a v knjigarnah pravijo, da se na razprodajah vse pokupi — Zalostno je, da so med odpadnim papirjem tudi knjige, ker bi jih po minimalni ceni tržišče prav gotovo sprejelo

Knjige so postale zelo drage in le maloštevilni kupci se lahko vztrajajo ter kupijo sleherno knjižno novost. Založbe so v hudih škripcih zaradi podražitve papirja in visokih tiskarskih stroškov in se, hočeš nočeš, morajo odločiti za tisk komercialnih knjižnih naslovov. Vidimo in občutimo, da je naše knjižno tržišče natrpano s knjigami tipa dr. romanov in plehkkih svetovnih ljubezenskih uspešnic, medtem ko literarno kanček zahtevnejša duša ali knjižni molj zama stikata za imenitnejšimi naslovi in dobrimi svetovnimi prevodi.

Tržišče je tržišče in s te plati so razumljive poteze založb, ki vedo, kaj gre in kaj bo zaprašeno ostalo na policah. Vedo, da večina Slovencev v letu dni ne prebere niti ene knjige, saj nam v vsakdanji površni, konvencionalni naravi in morali, obremenjeni s kultom zunanjosti in banalnosti, zmanjka časa, da bi našli pot do resnične umetnosti. Knjige kupujemo za police ali vsevprek na razprodaji, če že sploh nismo popolnoma otopeni in nesprejemljivi in nam je doma edina in najbolj brana knjiga na vekov veke le — telefonski imenik.

Vendar pa je vsemu navkljub presenetljivo dejstvo, da romajo neprodane in na tržišču nezaželene knjige tudi za odpadni papir v Vevče. Tisti, ki knjigo še ljubijo, bi jo — naj bo že kakršnakoli — za majhen denar, a vseeno večji kot je cena odpadnega papirja, zagotovo kupili. Govorice, da založbe silijo v vsakoletno razprodajo na moč stare knjige, novejšje pa brez slehernega upanja obleže na policah do naslednje razprodaje, smo želeli preveriti v najbolj obiskani knjigarni v Kranju, pri Državni založbi.

Vprašali smo jih, če je res, da se nekatere knjige dobe po znižani ceni, če pa še na razprodaji ne gredo v promet, pa romajo v star papir?

»V Državni založbi, kjer v zadnjem času opažamo precejšen padec kupne moči, redno pripravimo dve letni razprodaji knjig. Na razprodajah so knjige znižane do 20 odstotkov in te knjige se kar dobro prodajajo. Pojavljajo se stalni kupci, ki kupijo tisto, kar jim manjka na dobro založeni domači polici in tisti, naključni, ki pokupijo vse od kraja. Radi se odločajo za dela klasikov, ni pa res, da so na razprodajah le stara knjižna dela. Lani smo dobili starejše in novejšje knjige, tiskane tudi leta 1983. Knjige so kljub znižani ceni še vedno precej drage, to je res, vendar nam večinoma vse razprodaje uspejo. Sicer pa je v tem trenutku najbolj zaželena knjiga Marco Polo in knjiga Sveta kri in sveti gral.«

S. Sedej

V tujini dovolj dela

Vrednost dogovorjenih investicijskih del, ki jih morajo jugoslovanski gradbeniki letos dokončati v tujini, znaša dve milijardi 700 milijonov dolarjev. To je približno toliko, kot je znašala vrednost del v minulem letu, ki so jih gradbeniki opravili v več kot 40 državah.

Podatki tudi kažejo, da se je večletno naraščanje obsega oziroma investicijskih del v tujini zdaj končalo. Leta 1980 je bilo opravljenih za približno 1,5 milijarde del, 1982. za približno 2,5 milijarde, lanska vrednost pa se je nekoliko zmanjšala. Vzrok za zastoj je zmanjšanje investicij v svetu, vse večja konkurenca na zu-

nanjem trgu in premajhna kreditna pomoč našim gradbenim organizacijam v primerjavi z možnostmi, ki imajo specializirane firme iz različnih držav. Nekaj pa so k temu mogli tudi težji pogoji zaračunavanja storitev v posameznih državah, razvoju in vse večja usmeritev kompenzacijskim poslom. Naši delavci namreč od skupne vrednosti opravljenih del »prinesejo« domov približno 30 odstotkov. To pa hkrati pomeni, da delo naših gradbenikov v tujini ne more odpraviti problema nezadostne zaposlenosti, ki pesti celotno jugoslovansko gradbeništvo.

V četrtek, 9. februarja, bo minilo 40 let od streljanja talcev za Kamnitnikom v Škofji Loki Kurirji iz Žirovskega vrha na loškem morišču

Prek kurirske postaje G-9 v Žirovskem vrhu je vse od poletja 1943 prihajala in odhajala pošta pokrajinskih forumov OF, komiteja in vojaških enot do Ljubljanskega vrha in naprej od postaje do postaje do glavnega štaba in političnega vodstva NOB Slovenije. Na jesen 1943 so kurirji začeli razmišljati, kako in kjer bodo prezimili. Zagotovljena je morala namreč biti popolna tajnost. Ni znano, kdo je predlagal, da bi v Mrlakova

vi hiši v Žirovskem vrhu zgradili bunker, vendar so se na tej kmetiji že shajali vodilni politični funkcionarji tamkajšnjega terena, obveščevalci in kurirji. Mrlakova družina je namreč uživala njihovo zaupanje. Razen tega je Mrlakova domačija na samem, z lepim razgledom na žirovsko kotlino in okoliško hribovje. Hiša je danes takšna kot je bila takrat, le po udaru strele so poravnali streho. Vse je pod eno streho. V prostoru za stelo so kurirji skopali jamo za bivak, v hlevu pod zidom pa rov, ki je vodil do bivaka. Na odprtino v stelniku so položili plohe, jih zasuli z zemljo, potlačili in odstranili sledi, na to so Mrlakovi dali še stelo. Kurirji so torej imeli le eno luknjo za vhod in izhod. V primeru nevarnosti so zlezli v bivak. Žena je na rov položila pokrov, ga pokрила z zemljo in k jaslim privezala živino, ki je z zadnjimi nogami stala na pokrovu.

Kako je prišlo do tragedije? Edina znana priča je Franciška Pivk, Mrlakova. Pripoveduje, da sta prejšnji dan prišla k njim politični komisar Alfonz in njegov spremljevalec. Zjutraj so vsi zgodaj vstali, zajtrkovali, potem pa šli v hišo. Jakob Primožič-Goran (umrl leta 1963) in Stefan Zajc iz Žirov sta odšla na zvezo s pošto. Franciška jih je od daleč opazila, kako tečeta nazaj. Planila je v sobo in rekla, da se je moralo nekaj zgoditi, ker tečeta kurirja nazaj. Kurirji v sobi so skupaj z Alfonzom sedeli za mizo pri politični uri. Kurirja Primožič in Zajc sta uspela le potrkati na okno in zakričati, da so obkoljeni, potem pa sta se že izgubila za vogalom. Možeje so zlezli drug za drugim v bunker. Gospodar Vincenc je opozoril ženo Franciško, naj dobro zamaskira vhod. Kmalu je bilo okrog hiše polno domobrancev. »Smo prišli gledat, če je pri vas kaj partizanov,« so rekli. Porazgubili so se po sobah. Otroci so jokali,

»Vprašali so po možu,« pripoveduje Franciška Pivk, »pa sem jim odvrnila, da je šel ven, vendar ne vem kam.« Domobranci so odšli v hlev, Franciška pa je ostala sama z otroki v hiši. Kmalu so jo poklicali v stelnik, kjer so že odgrebli stelo nad bunkerjem. »Kaj je tu notri?« Franciška je hladnokrvno vztrajala, da nič, oni pa so grozili, da bodo vse zažgali, če ne pove. Gospodinja se je vrnila v kuhinjo, vendar je kmalu odjeknila bomba. Ni videla, kako so prišli kurirji iz bunkerja. Kasneje je opazila, da so poleg plohov izkopali luknjo.

Ujetniki so bili zvezani z eno vrvo. Franciška jih je videla, ko so šli mimo okna. Vpregli so vola, ki je vlekel koš z zaplenjenim materialom in hrano. Franciška je šla čez en teden peš v Šentjošt k domobrancem in jih prosila, da bi videla moža. Dejali so, da so vsi ujeti pri njih, vendar ni videla ne moža ne kurirjev. Za božič so ji dovolili, da je na postaji govorila z možem. Ni ga videla, saj je ona v temi stala sredi stopnic, on pa doli v kleti.

Iz Šentjošta so ujete kurirje odpeljali na Vrhniko, od tam v ljubljanske zapore in nato v Škofjo Loko, kjer so jih 9. februarja leta 1944 ustrelili v skupini 50 talcev. Na Vrhniko so trije skušali pobegniti. Pobeg je uspel le Leandro Mlinarju iz Žirov. Le-ta je povedal, da je poskušal pobegniti tudi Mrlak, vendar je bil ranjen v nogo in so ga ponovno ujeli. Leander je bil po pobegu obveščevalec Vojkove brigade, vendar je padel 2. februarja, torej teden prej, preden so ustrelili njegove tovariše iz bunkerja v Žirovskem vrhu. Padel je v Sovodnju in tam ima spominsko ploščo.

Pri Mrlaku ujeti in v Škofji Loki ustreljeni kurirji so bili: Ludvik Cigale iz Nove vasi pri Žireh, Franc Grošel iz Dobračeve pri Žireh, Hieronim Grošel, star 18 let (brat Franca Grošlja),

Nemški posnetek 50 ustreljenih talcev v slovenskih občin za Kamnitnikom v Škofji Loki 9. februarja leta 1944. Partizani so dni prej v mestu ustrelili esesovca

Jakob Jurca s Kladij v Žirovskem vrhu, star 19 let, Anton Kavčič z Dobračeve pri Žireh, star 19 let, politični komisar Alfonz z Dobračeve, star 19 let, politični komisar Janez Ivanež-Alfonz z Gabrja v Mrlakovi občini, krojač, sin kovača, zaposlen v železnici v Radovljici, in gospodar Vincenc Mrlak, star 27 let, oče treh otrok.

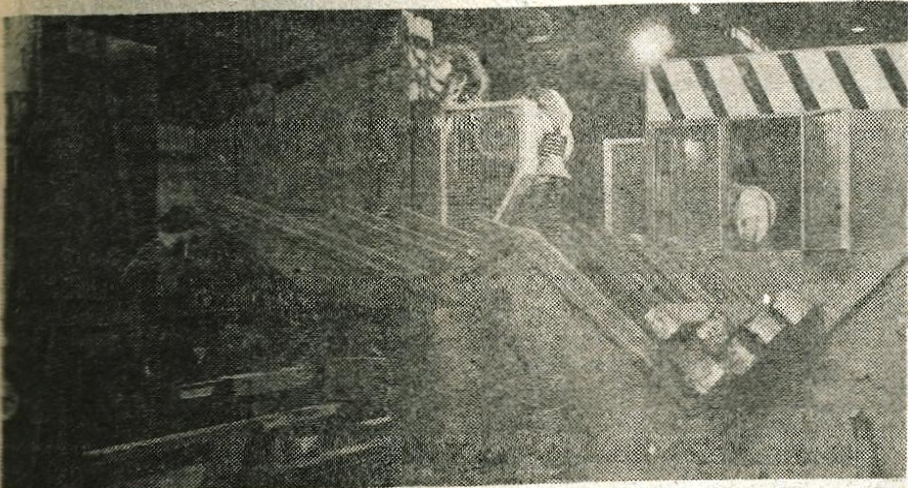
Življenje kurirjev in njihova smrti so podrobneje opisane v knjigi Krik v Dragi, ki jo bo leta izdal pri založbi Borec.

Jože Vid

Franciška Pivk (prej Justin), Mrlakova iz Žirovskega vrha, edina priča dogodkov, ko so ujeli kurirje skupaj z njenim možem

»Če znate izdelati brusilni stroj, boste pa še našo linijo«

Brusilni stroj, ki so ga v Železarni izdelali delavci, je prvi brusilni stroj te vrste, ki je narejen doma

Jesenice — Železarska tehnologija terja tudi brusilni stroj za gredice, stroj, ki je nekakšen vmesni člen med jeklaro in valjarno žice, ki brusil napake na površini gredic.

V jeseniški Železarni so se ti stroji izbrali, pravi žudež je, da so sploh še delali. Nič drugega ni ostalo, kot uvoziti novega, a kaj, ko nov velja od 800 do 700 tisoč dolarjev in je tudi za jeseniško Železarno prevelik zalogaj. Posebej v razmerah, ko ni deviz.

Odlučili so se, da delavci sami zgradijo novega — brez tovrstnih izkušenj, prvič v Jugoslaviji so se lotili take domače izdelave, s čimveč domače opreme.

Vzdrževalci Branko Cepič, Jože Pezdinik in Avgust Novšak priznavajo, da sprva sploh niso imeli prave predstave, vedeli so le to, da se morajo združiti vse izkušnje in domače znanje. Hudo je bilo, ker se v Železarni takšnega dela doslej še niso lotili in je bilo na začetku tudi z organizacijo dela precej težav.

Pri mehanski opremi stroja so vključili Tehnični biro, ki je na osnovi idej in smernic izdelal dokumentacijo, medtem ko so projekt hidravlike, pnevmatike in elektroprojekt izdelali v Železarni. Od idej leta 1980 so prešli na projektiranje leto kasneje, čez eno leto so začeli z izgradnjo in februarja lani izvedli prvo testiranje stroja. Določili so skupino, veliko so sodelovale javnostiške strojne delavnice in druge delavnice Železarnice. Vsi so pomagali po svojih močeh, vsi so si želeli, da v domači opremi ne bo kasnitev, kajti domači proizvajalci veliko izvažajo in so zato dobavni roki daljši.

BRANKO CEPIČ: »Pri mehanski izdelavi je bila najbolj pomembna brusilna glava, ki terja natančno izdelavo. Pri sestavi stroja nastopajo težave, ker je veliko gibljivih elementov. Ko je začel poskusno delati, je dobro »obnašal«, razumljivi pa nekateri zastoji zaradi zagonskih zavir. Kar je uvoženega, je sistem mazanja, vendar pa predstavljajo

uvoženi deli le 0,5 odstotka celotne vrednosti. Brez gradbenih del in sistema odpravevanja je stroj vreden približno 20 milijonov dinarjev. Brusilni stroj omogoča večjo zmogljivost, omogoča varno in funkcionalno delo, v primerjavi z drugimi pa ima več možnosti nastavitve in avtomatsko delovanje. Njegova življenjska doba pa je odvisna od tega, kako bodo delavci z njim ravnali.«

JOŽE PEZDIRNIK: »Dogovarjali smo se s strokovnjaki iz Prve petoletke in tako dobili ves domači hidravlični agregat ter opremo za pnevmatiko. Vsi pomisleki o kakovosti domače opreme so bili ovrženi, saj ni opazne razlike med domačo in tujjo opremo. Prvič v Železarni smo bili iz različnih delavnic skupaj pri takem delu in ta zalogaj je bil za začetek kar precejšen, predvsem pa dobra šola za naprej. Problematiko smo reševali sproti, brez organizacijskih izkušenj med več strokami. Sama zasnova stroja funkcionalno ni toliko moderna kot bi zmogli, ampak sam začetek s tako velikim zalogajem bi bil res preveliko tveganje. Pri hidravliki pa smo opravili kompletne meritve stacionarnega in dinamičnega obnašanja hidravlične naprave.«

AVGUST NOVŠAK: »Poleg ostalih rednih delovnih dolžnosti smo delo redno usklajevali. Za električni pri stroju usklajevali. Za električni del stroja velja, da je osnovni del valren, avtomatiziran, da ne bi povzročal preveč preglavic pri vzdrževanju. Najbolj zahteven del je bil regulator sile brušenja, ki deluje na osnovi obremenitve brusilnega motorja. Stroj vsebuje najrazličnejše blokade za varnostno blokado in delavce in nudi zaščito določenih elementov.«

Stroj je modernejši od tistih, ki zdaj delajo v Železarni, zamisli delavcev pa so nove, porajajo se novi projektantski predlogi.

Odveč je poudarjati, koliko so delavci s tem, ko so vložili lastno opremo, znanje in delo, prihranili. Le za zgled so lahko, njihove bogate stro-

Branko Cepič, vodja priprave dela v vzdrževanju

Jože Pezdinik, vodja tehnične skupine za izboljšavo delovnih naprav

Avgust Novšak, prvi strokovni sodelavec skupine za izboljšanje delovnih naprav

kovne in organizacijske izkušnje pa odskočna deska za nadaljnje delo!

V Železarni skoparijo s pohvalami, zato so delavcem, ki so sodelovali pri izgradnji brusilnega stroja, ostale le lastne in medsebojne navdušene besede, če se jim je pri izgradnji kaj posebno dobro obneslo. Edina pohvala je prišla iz jeklovleka, češ: »Če znate izdelati celo brusilni stroj, boste pa še našo linijo...«

D. Sedej

Prejeli smo:

Pozidava, ki razburja

Odgovor na članek pod istim naslovom, objavljen 27. januarja letos.

Sprašujemo se, koga sili v hude pomisleke in še večjo nejevoljo pismono opozorilo, ki ga je predsedstvo krajevne konference SZDL Žirovnica naslovlilo na odgovornega urednika in novinarko D. Sedej? Zakaj množina?

Bralci naj sami presodijo, kdo je prizadet, ne moremo pa dovoliti, da kdorkoli tako žaljivo obravnava naše sklepe in jih kljub opozorilu, da naj se o zadevah piše bolj objektivno in tudi resnično, sedaj dodajamo še: manj senzacionalistično, obravnava tako, kot mu ustreza, da ne rečemo, kot se mu zljubi.

Sprejeli smo sklep, da se odgovornega urednika opozori, da članek, ki je bil v Glasu objavljen dne 9. decembra lani pod naslovom Brez zemlje na domačem pragu, ne ustreza resnici, vsaj ne v celoti in da ni objektivni. Nobenih sklepov o tem nismo sprejemali, da ste neodgovorno pisali... itd., tako, kot vi navajate. To, da je članek napisan zelo neodgovorno in da so v njem objavljene polresnice, so bile le ugotovitve, na podlagi katerih smo sprejeli sklep, da se na članek, kot je bil objavljen, opozori.

SZDL se je želela postaviti po robu temu, da bi se na takšen način poskušalo vplivati na potek javne razprave ob razgrnitvi zazidalnega načrta Selo, ker še danes meni, da je tak način objavljanja manipulacija s sredstvi javnega obveščanja.

Predsedstvo SZDL pozna predpise, pa se kljub temu ni želelo spuščati v javno polemiko, ker je menilo, da bi ta lahko povzročila še več škode in je zato poslalo le opozorilo, da naj se v bodoče o zadevah poroča tudi iz pogleda širših interesov in ne le zgolj posameznih, predvsem pa je objektivno — zlasti to. Preden smo razpravljali o zadevi, smo se prepirali, kako je s to stvarjo. V opozorilu se nismo spuščali v pojasnjevanje stališč, kaj mislimo o samem ZN, predvsem iz razloga, da ne bi nikogar vezali na naše mnenje, zlasti zavoljo tega, ker je bil ZN še vedno v javni razpravi. Sedaj je situacija drugačna in zahtevati moramo, da se tudi naš prispevek objavi.

Predsedstvo SZDL dobro ve, kakšno je večinsko mnenje in kakšno posamično v tej zadevi ter kaj krajani podpirajo, pa kljub temu misli, da iz vsega ne gre delati senzacije. Kje le neki ste pobrali naše stališče, da je treba kakršnokoli mnenje s čim dopolnjevati? Na vsak način pa je nedopustno pisati, da je ZN narejen tako, da vedute zakrivajo pogled na cerkev, če je najvišje sleme za 6 m nižje od njenega vznožja. Zakaj tendenciozno namigovanje na ceno, ki naj bi šla v »par starih milijonov«, če pa je cena ZN 43.511 dinarjev? Zakaj se ne pove, da od dveh prizadetih krajanov eden ni kmet? Zakaj se navajajo kategorizacije, ki jih ne poznamo? Zakaj netočni podatki o površini itd.?

Mi s svojim mnenjem nismo želeli vplivati na krajane, kajti vsak, tudi član našega predsedstva, naj bi imel pravico dati svoje pripombe na predlagani ZN. Vse pripombe so se zbirale v krajevni skupnosti, ki je edina poklicana usklajevati interese, saj je temeljna, teritorialna, samoupravna celica. SZDL sprejema le politična stališča in z njimi lahko samoupravi v krajevni skupnosti le pomaga.

Iz članka se da razbrati, da smo se postavili na stran »birokracije«, da smo nenaklonjeni prizadetemu kmetu, čeprav ne takega ne nasprotnega stališča nismo posredovali v opozorilu uredniku.

Ali bo za SZDL prvenstvenega pomena kmet, ki naj bi izgubil zemljo ali kaj drugega, prepustite nam, bo pa SZDL štela vsak tudi posamičen interes, kadar bo to smotno. V predsedstvu KK SZDL Žirovnica nas je 18 in ni vrag, da med nami ne bi bil tudi kdo, ki ve, kako se tem stvarjem streže ter kaj je prav in kaj ne.

Pričakujemo, da se bo polemika o tej zadevi s tem končala.

Predsednik predsedstva KK SZDL Žirovnica
Iztok Federl

Moderno naselje zahodno od Bitenja

Zanimiva razstava natečajnih del za osnove podrobnega urbanističnega načrta za območje Bitenja pri Kranju bo v avli kranjske občinske skupščine odprta še do konca tedna

Kranj — Novelacija urbanističnega načrta Kranja, ki je v izdelavi, je vsebinsko pogojena predvsem s spremenjenimi gospodarskimi razmerami in doslednim varovanjem kvalitativnih kmetijskih zemljišč. S tem so se morali soočiti tudi načrtovalci usmerjene stanovanjske gradnje v kranjski občini. Od možnosti je bila kot najprimernejša izbrana širitev na jugozahodnem delu mesta Kranj in sicer na površinah zahodno od Bitenja.

Za bolj poglobljen pristop h gradnji na tem območju, je bilo več razlogov. Obravnava na podlagi urbanističnega načrta bi bila preširoka in predvsem premalo konkretna, izdelava zazidalnega načrta pa preozka, saj je to dokument za enkratne gradbene akcije. Zato se je skupščina občine Kranj odločila, da skupaj z Zvezo društev urbanistov Slovenije in Društvom urbanistov Gorenjske razpiše splošni javni anonimni natečaj. Z njim so želeli pridobiti kvalitetne osnove in usmeritve za izdelavo podrobnega urbanističnega načrta Bitenja in posredno za novelacijo urbanističnega načrta Kranja.

Na natečaj, za katerega je izdelal razpisno gradivo Domplan Kranj, je bil odziv velik, trajal pa je od 13. aprila do 15. novembra lani. Prispelo oziroma najavljeno je bilo 23 različnih elaboratov, ki jih je obravnavala posebna 15-članska komisija, katere predsednik je bil Ivan Cvar, predsednik občinske skupščine. Komisija je delo končala 27. januarja letos. Najprej je bilo v širši izbor uvrščenih 13 elaboratov, kasneje pa v ožji sedem. Nazadnje je komisija podělila štiri nagrade in odkupila tri elaborate. Menila je, da je delo pod oznako AB OVO kvalitetno in kreativno, da izstopa od ostalih in da ponuja boljše možnosti prilaganja bodočemu družbenoekonomskemu razvoju. Zato je to delo nagradila s prvo nagrado.

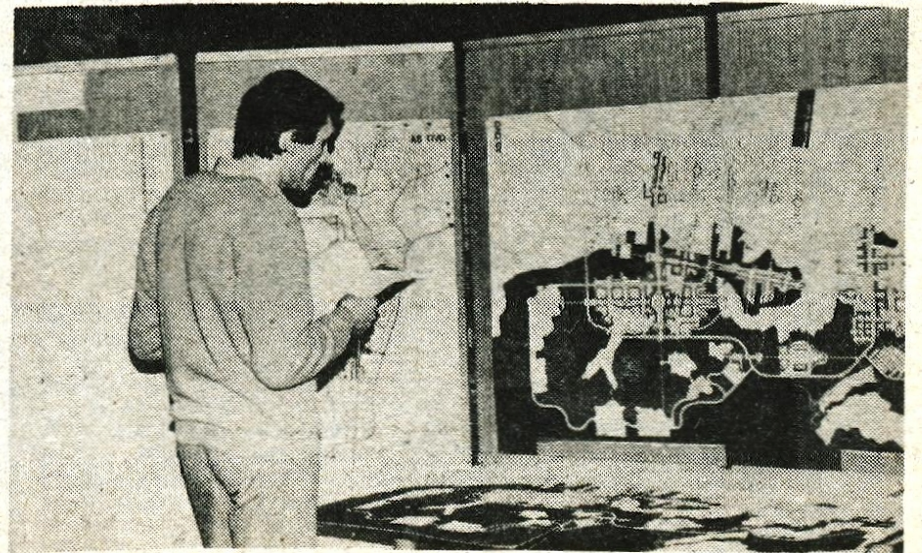
Udeležencem natečaja je bila zastavljena zahtevna naloga. Ob Bitenju je treba zasnovati novo naseljeno enoto, ki mora biti relativno samostojna zaradi odmaknjene lege glede na dosedanje glavne smeri razvoja Kranja. Hkrati pa bo morala biti zagotovljena njena vsestranska povezanost in vključitev v mestni utrip. Tako bo nova urbana tvorba morala odražati svojo pripadnost mestu, se vanj vraščati, hkrati pa bo morala dobiti svoj lastni izgled. Prav delo AB OVO prepričljivo dokazuje možnosti funkcionalne vključitve in povezave nove urbane tvorbe z mestom, hkrati pa omogoča njeno relativno samostojnost. Tudi druga dela vsebujejo zanimive rešitve, posebno v nekaterih detajlih, ki bi jih veljalo upoštevati v nadaljnjem postopku urejanja tega dela.

Večina udeležencev je ugotovila osnovno linijo: smer poteka regionalne ceste, ki ima svoj izvor v šir-

šem prostoru. S tem v zvezi komisija opozarja, da je pri zasnovi novih Bitenja treba v čimvečji meri ohraniti naravne poteke vodotokov z vsemi njihovimi značilnostmi. Prav tako je na osnovi različnih natečajnih rešitev komisija menila, da je najbolj ustrezno priključevati novo naselje na obstoječo regionalno cesto, pri čemer pa je treba iskati tudi razbremenilne smeri. In nenazadnje je treba pri načrtovanju novih Bitenja zagotoviti takšno zasnovo, ki bo omogočala celovitost in potrebno raznolikost že v prvi etapi gradnje, le-ta pa mora biti usklajena z nadaljnjimi etapnimi gradnjami.

Nagrajena in odkupljena dela bodo razstavljeni v avli kranjske občinske skupščine do konca tega tedna (10. februarja). Priporočamo organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim in vsem delovnim ljudem in občanom, da si razstavo ogledajo, saj gre za območje, kjer naj bi se okrog leta 1990 začela gradnja stanovanj in objektov za 15 do 20 tisoč prebivalcev.

A. Žalar

Priporočamo, da si ogledate zanimivo razstavo natečajnih rešitev za območje Bitenja, kjer naj bi se okrog leta 1990 začela gradnja za 15 do 20 tisoč prebivalcev.

»Ekspres segedin« ...

... ali kaj se je v Živilini Maloprodaji zapletlo pri pakiranju kislega zelja

V začetku minulega tedna so poslovodni organ Živiline temeljne organizacije združenega dela Maloprodaja s takojšnjo veljavnostjo krožnice prepoveduje pakiranje zelja in zelenjave ter jajc v polietilenske vrečke. Dosledno spoštovanje krožnice je v praksi povzročilo čuden zaplet.

Kupec, ki je prej v trgovini lahko kislo zelje zapakirano v polietilensko vrečko, se je nenadoma odločil, da mu zelje zavijejo v papirnato vrečko ali pa se je moral izdati kako drugače. Kilogram kislega zelja v papirnati vrečki in pol kilograma svinjskega mesa pa je napravljiva količina, da je med potjo doma nastal »ekspres segedin«.

Kaj je botrovalo takšni odločitvi v Živilini? Uprava inšpekcijskih služb Gorenjsko-Tržni inšpektorat je opozorila, da delovna organizacija Živilinske vrečke, v katere reopakira kislo zelje, posebej zaračunava o prometu blaga na drobno, da je delovni organizaciji prepovedal zaračunavanje vrečk in o tem tudi odločbo.

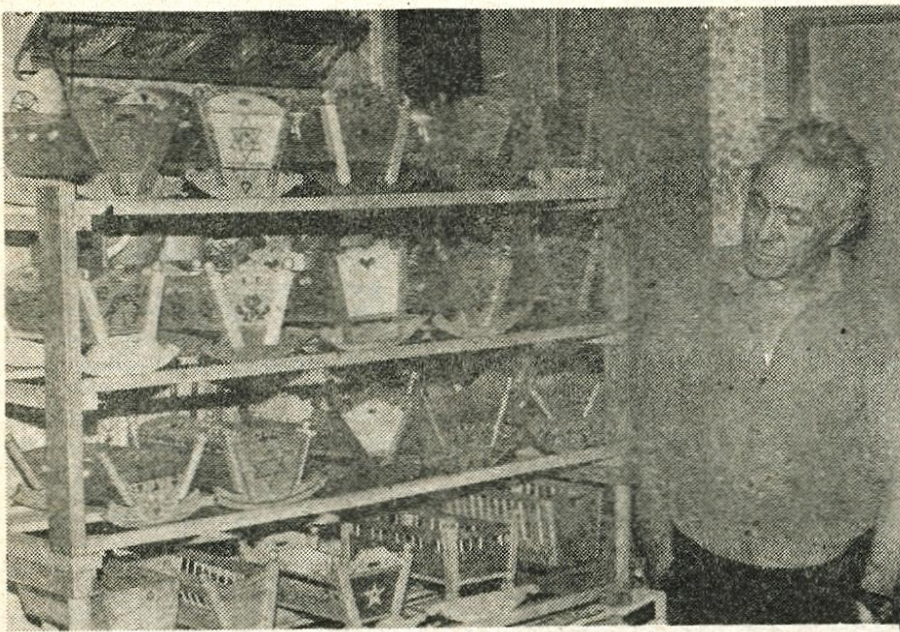
Zaradi namreč določata, da je treba organizacija dolžna blago, ki se prodaja v izvornem pakiranju, dati v embalažo, ki je glede vrste, oblike, velikosti in drugih lastnosti najprimernejša za blago. Če po svojem preudarku spremeni način pakiranja istega proizvoda, sme trgovska organizacija povečati ceno zanj in ne zaradi te spremembe poslabšati kupnih pogojev.

Tržni inšpektorat je tako ukrepal v interesu zaščite potrošnika glede končne maloprodajne cene, ne pa zato, da bi poslabšal kupne pogoje. Med kupci je to marsikje povzročilo precejšnje nezadovoljstvo, posebno še, ker jim je bilo marsikje pojasnjeno, da je tržni inšpektorat prepovedal pakiranje zelja. Res pa je, da inšpektorat z odločbo ni prepovedal pakiranja, marveč zaračunavanje cene vrečke v končno ceno.

Poslovodni organ Živilinega tozda Maloprodaja v okrožnici ugotavlja, da organizacija bremenijo vrečke 240 starih milijonov, ki jih organizacija sama ne more kriti, »še manj pa, da bi iz dobre volje do kupcev to plačevali iz svojih osebnih dohodkov.« Zato je poslovodjem, ki bi kršili to okrožnico, in še naprej prodajali zelje v polietilenskih vrečkah, zagrozil z disciplinskimi postopkom v delovni organizaciji.

Živila so se na odločbo tržnega inšpektorata pritožila. Ne glede na to pa se vsiljuje vprašanje, kako je s ceno embalaže, v katero je danes na primer pakirano mleko. Vemo, da je cena mleka določena in da dobavitelj oziroma prodajalec ne more in ne sme dodatno zaračunavati še ceno polietilenske vrečke oziroma tetrapaka. Takšnih primerov bi lahko našli še kar precej, ko embalaža ni posebej zaračunana. In tudi prav je tako v prid dobrih poslovnih običajev in v prid pravilnega oblikovanja cen. Živilina odločitev pa kaže bolj na to, da bi priklicali nazaj tiste čase in običaje, ko smo recimo po kislo zelje ali kislo repo hodili še s kanglico.

A. Žalar

Zanimive slovenske zibelke — Stane Zugwitz, upokojenec z Jesenic, je velik zbiratelj etnografskih predmetov, pri tem pa se je predvsem posvetil študiju slovenskih zibelk. Ko se je seznanil z etnografskimi posebnostmi zibelk, jih je začel sam izdelovati. Hrani jih veliko, pravi pa, da najtežje izdelava izbelko iz gornjesavske doline, ki je izdelana iz lesa češnje, hruške, javorja in smreke. Iz smrekovega lesa je, denimo, deska, na kateri je ležal otrok, to pa zato, ker se je na tem lesu vse najhitreje posušilo. Stane pa ima tudi 49 značk in plaket kot spomin na udeležbo na številnih spominskih pohodih, ki jih je opravil v Sloveniji in drugod. — Foto: B. Blenkuš

Namesto Trgovcev od novega leta skupina TEN — Dolga leta na Gorenjskem poznanega in tudi priljubljenega ansambla Trgovci ni več. Vendar moramo ljubitelje tega ansambla potolažiti, da vse ni tako hudo, kot se morda prvi hip sliši. Ni več ansambla Trgovci, pač pa so se člani preimenovali v Skupino TEN iz Kranja, ki je hkrati od novega leta dalje tudi član Društva Modrina. Kot rečeno ima instrumentalno vokalna skupina enako zasedbo kot prej, nimajo pa več pevca, marveč samo pevko. Skupino TEN sestavljajo Vinko Benedik — kitara, Tone Krivic — bas kitara, Marjan Pangos — klaviature, Anton Novljan — bobni in Marjana Urankar — vokal. Skupina nastopa vsako soboto zvečer v hotelu Bor v Preddvoru. Njihov repertoar je nekoliko spremenjen in zajema v glavnem pop oziroma komercialno glasbo, po želji pa tudi domačo. Pripravljajo se tudi na podvig, za katerega pa želijo, da je še nekaj časa skrivnost. Ko smo jih vprašali, zakaj so spremenili ime, so povedali, da je to narekovala njihova nadaljnja usmeritev. Zato so si med različnimi tudi izbrali ime TEN, ki pravzaprav vse pove. Če bi jih radi slišali, se torej oglasite ob sobotah zvečer v Preddvoru, kjer bodo do konca junija. Če pa bi jih radi slišali v domačem kraju ali na svoji prireditvi, lahko pokličete njihovo pevko Marjano Urankar po telefonu na številko (061)831-039 int. 43. — A. Ž.

VAŠA PISMA

ČUTIM SE OŠKODOVANEGA

26. januarja letos sem se oglasil na spodnji postaji žičnice Krvavec z namenom podaljšati sedem celodnevni kart za smučanje. Delavka na postaji mi je lepo povedala, da teh kart ne more podaljšati, ker ima pač takšna navodila. Odšel sem v pisarno na RTC Krvavec in dobil isti odgovor, čeprav sem skušal dopovedati, da sem karte pošteno plačal, da sem, če je treba, voljan doplačati, da bi jih le lahko podaljšal. Otroci namreč zaradi boleznih tisti teden, za katerega sem imel karte, niso mogli na smuč. Dobil sem prijazen odgovor, da je to nemogoče, vendar sem vseeno razburjen odšel domov. Drugi dan sem klical tovariša Markiča, ki je prijazen in pojasnil, da jim samoupravni sporazum to prepoveduje, da so izjeme nemogoče kljub doplačilu. Klical sem dalje, vendar je bil odgovor povsod isti.

30. januarja sem se ponovno oglasil na spodnji postaji RTC Krvavec in delavki dal sedem kart (kuponov) z namenom, da dobim karte. Odgovor je bil odklonilen. Klical sem tovariša Kreačiča, mu pojasnil težave, vendar je bil odgovor negativen. Razhudil sem se, prepričeval, da sem oškodovan za kar precej denarja, vendar nič ni zaleglo.

Zato svoj problem opisujem. Verjetno nisem edini, ki se mu je to zgo-

dilo, zato bi bilo prav, da RTC Krvavec to pojasni. Menim, da mora RTC v takšnih primerih spremeniti odnos do ljudi, sicer bo manj prometa. RTC želim veliko uspeha, vendar pa tudi malo več poslovne morale.

Peter Zupan

SAMOVOLJNI AVTOBUSI

19. januarja sem se peljala z Integralovim avtobusom na relaciji Kranjska gora—Ljubljana. Ob 17. uri in 47 minut sem vstopila na Jesenicah, kljub sprevodnikovem opozorilu, da pelje avtobus preko Radovljice brez vmesne postaje v Lescah. Kolikor mi je znano, peljejo vsi redni avtobusi na tej relaciji preko Lesca, zato sem sprevodnikovo opozorilo preslišala (avtobus ni bil poln), ker sem morala v Lescah prestopiti na avtobus za Bohinj. Sprevodniku sem povedala, da potujem v Lesce, on pa me je nesramno podučil, da ta avtobus na tej relaciji že pet let ne vozi v Lesce, in mi zaračunal karto do Radovljice. Sprjaznila sem se z dejstvom, da bom morala prestopiti v Radovljici, čeprav bi mi avtobus za Bohinj verjetno odpeljal. V tem sem opazila, da sem od 50 dinarjev, kolikor sem mu dala za karto, dobila nazaj nekaj drobiža, za ostalo pa sem ga morala kasneje terjati. Povrh vsega pa je avtobus peljal v Lesce, kjer nas je kar precej izstopilo, seveda tudi jaz — s karto do Radovljice.

Zanima me, komu je tak samovoljnež sploh odgovoren?

Vaša zvesta bralka

MALENKOSTI

Natakarstvo ni nič kaj prijeten »kšeft« in tudi zasluži se za »šankom« bore malo. Gostinstvo caplja za osebnimi dohodki in s tega vidika je deloma razumljivo, da ni in ni konca pri tožb o neustrežljivih natakarih.

Spet imamo dve, na lastni koži preizkušeni cvetki natakarcva, kakršnih ne bi smelo biti.

Minuli teden, ob 18. uri zvečer v Rozmanovem domu, ki ga adaptirajo in po vsej sili žele spraviti na noge. Natakarji so bili leto dni brez svojega osnovnega poklica, v zimski sezoni pa so morali spet med mize. A očitno nič kaj ne ljubijo naključnih gostov, ki se za zdaj ustavljajo bolj zaradi »firbca«. Zanima jih, kaj so napravili z Rozmanovim domom.

Sediš pri mizi, pa »pridirka« natakarc čez nekaj časa in de: »Morali se boste preseliti k oni mizi, tu bodo zdaj stalni gostje večerjati! Saj res nisem vedel, da boste toliko časa ostali...«

Pa smo se bili ustavili pri nepogrnjeni mizi šele pred petnajstimi minutami. Komajda smo sedli, pa že takšna nervoza! Vstali smo in odšli...«

Druga je iz hotela Alpine. Le-tam smo zaprosili mladega natakarcja z metuljčkom, ki je udobno, z iztegnjenimi nogami, sedel pri mizi in kramljal z dekletom, če nam lahko izza »šanka« prižge luči. Še zavzdihnil ni, niti zavil z očmi, le malomarno je izjavil, da njegova oseba ne sodi za to točilno mizo, pa naj kar izvolimo počakati dežurno natakarcico. Očitno se je hotel postaviti pred dekletom, češ, »Resnično ne bom planil ob vsaki malenkosti!«

Malenkost, kajpak! A kaj, ko se ob teh malenkostih počasi, a zanesljivo širi slab glas in odganja goste...

Bogato delo kluba

Jesenice — Foto klub Andrej Prešern Jesenice je imel redni občni zbor, na katerem so prikazali svoje delo in dosežke. Uspešni niso bili samo starejši člani, ampak tudi mladin. Celotno pionirje so se poskušali uveljaviti, čeprav njihova dejavnost na nekaterih šolah še ni popolnoma zaživela.

Člani so sodelovali na 98 razstavah s 194 fotografijami in 81 diapozitivni. Skupaj so prejeli osem prvih, šest drugih in sedem tretjih nagrad ter dve diplom. Razstavljali pa niso le v številnih krajih naše domovine, marveč tudi v drugih državah, največ v sosednji Avstriji. Razen tega so pripravili še 16 samostojnih razstav in 8 fotoreportaž.

Tudi mladinci so prejeli številne nagrade na foto- in dia razstavah doma, v raznih krajih po Sloveniji in v drugih republikah. Celotno Beljaku v sosednji Avstriji so prejeli prvo in več tretjih nagrad. Najmlajši člani, pionirji osnovnih šol Tone Čufar, Koroška Bela in Mojstrana so dosegli lepe uspehe od občinske, gorenjske do republiške pionirske fotostave, ki je bila lani od 24. junija do 3. julija v Brežicah. Na razstavo je bilo sprejetih 82 fotografij, ki so jim prinesle prvo in drugo nagrado ter pohvalo.

Najstarejši in dolgoletni član Foto Kluba Jaka Čop je pokazal najbolj bogato bero dosežkov. Sam je imel v minulemu letu štiri samostojne foto razstave in 42 predavanj z diapozitivi. Ne le v Sloveniji, ampak tudi v italijanskih pokrajinah, kjer prebiva slovenski živelj, je prikazoval lepote naše domovine. Povabili so ga v Narežino, v Trstu je bil štirikrat, v stari Gorici šestkrat. Povsod je bilo dovolj gledalcev, zlasti osnovnošolska mladina se je navduševala nad pravljico v kraljestvu Zlatoroga.

Predstavili so tudi obsežen program dela za leto, pri tem pa bodo največ pozornosti namenili mladim.

I. Torkar

POPOTNI UTRINKI

IZ KRAJEV NA PODROČJU ŠKOFJELOŠKE OBCINE

Crtomir Zorec

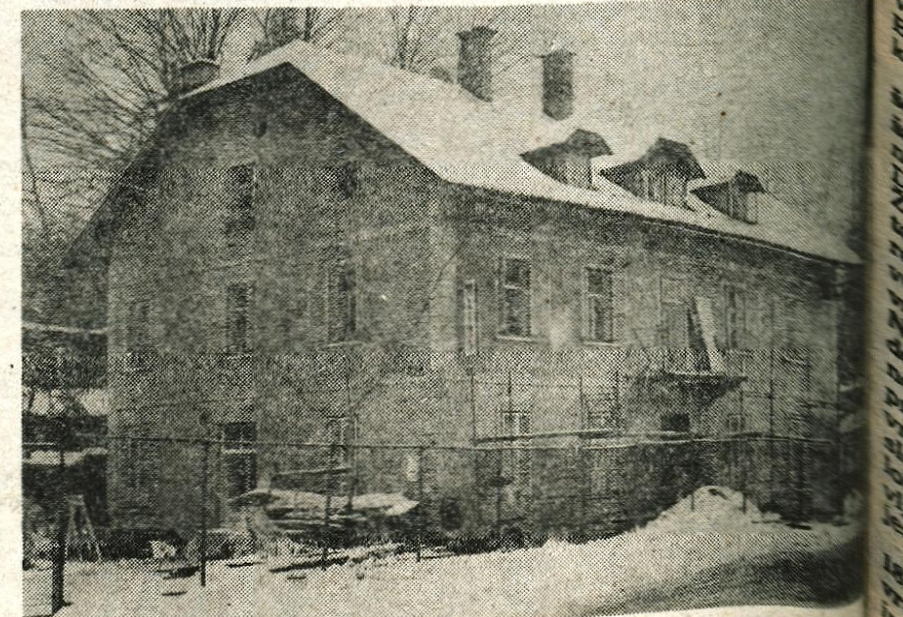
(55. zapis)

Dolina Luše je vsa zajedena v skrilasto hribovje in obdarjena z obilico vode. Hribovje, ki jo obdaja, je bilo v času NOB dosti varno zavetje partizanskih čet. Tu v bližini je tudi znameniti Rovt, ki ima domačije razložene pod obronki Mladega vrha (Nm 1374). V Rovtu je 12. decembra 1941 Cankarjev bataljon pod vodstvom komandanta Jožeta Gregorčiča in komisarja Staneta Žagarja napadel in popolnoma uničil nemško policijsko kolono. Nemcev je obležalo kar 46! Partizani so dobili obilen plen, tudi prve brzostrelke. Tako pove popotniku napis na plošči, postavljeni na blegoški cesti.

Lušani imajo svojo cerkev kar precej od rok. Sv. Lenart domuje na Ravnah, na višini 753 m. Vas ima čez sto prebivalcev. Tudi svojo šolo ima. Pa še trgovino, gostilno in KUD Lenart! Cerkev je med vojno precej trpela, bila je celo podminirana, Zdaj je temeljito obnovljena. V njej so še stari baročni kipi. Pri cerkvi stoji kapelica s fresko Janeza Šubičca, v vasi sami pa je dvoje znamenj z Gosarjevimi in Bradaškovimi freskami. Pri Sv. Lenartu je tudi pokopališče z grobiščem padlih partizanov. Ob cesti na Rovt stoji pomnik z napisom, ki pove, da je bil v tem kraju 27. julija 1941 posvet komunistov škofjeloškega rajona in sprejet sklep o organizaciji vstaje proti okupatorju.

Zaradi limon ni zadržeg — Pri Možetovih na jeseniškem Plavžu že nekaj let ne čutijo nobenega pomanjkanja limon, ker jim le-te rasejo kar v domači veži. Cepljenje sadiko limone so dobili iz Šempetra, prijela se je in letos že drugič rodila. Zanimivo je, da je obilno nagradila skrb gospodinje, ki jo redno zaliva in gnoji, saj je bilo na limoni kar 14 prelepih sadežev. In res: ko v trgovini ni bilo limon, je domači južni sadež prišel še kako prav za bolno vnučko. Limona je v velik okras stanovanju tudi tedaj, ko obilno cveti in lepo diši. — Foto: F. Perdan

Mlino kot penzion odlične kategorije — Gostišče Mlino sodi v temeljno organizacijo hotela Lovca na Bledu, v okviru HTP Bled. Nadse pohvalno je, da se je našel investicijski dinar tudi za obnovo gostišča, ki je poleti in pozimi izredno dobro obiskano. Lani je začelo gradbeno podjetje Gorenje obnavljati gostišče, za obnovo pa je HTP Bled namenilo 40 milijonov dinarjev. Tako bodo Mlino do letošnje poletne sezone temeljito obnovili, postalo bo privlačno za tiste goste, ki žele preživeti dopust v prijetnem penzionu 3. kategorije. Poleg kuhinje in stavbe nasploh bodo temeljito obnovili 32 ležišč, ki jih ponuja to znano blejsko gostišče. — Foto: F. Perdan

Spomenik očetu poštne znamke Sp. Luži

PUSTOTE

Izraz, ki je še najbolj doma v škem hribovju. Pomeni lahko opuščeno, zaraslo kmetijo ali pust, neobdelan svet, ledino, nevplivno zemljo, navadno tudi brez vode in brez gozdnate rasti. Treba je dosti poguma in dosti marljivosti, pa še skrajne trme in vere v uspeh, če se je kdo lotil obdelave pust. Spomin se mi sedaj obrne še k filmu Pustota po noveli Vladimirja Kavčiča, domačina iz Podgore (Pogare) v Trebiji.

ŠE O LOVRENCU KOŠIRJU IN NJEGOVI IZNAJDBI

Danes se nam zdi uporabljiva znamka samo po sebi razumljivo. Toda do leta 1837 je pošta za vsako pošiljko (pismo) izračunavala posebno pristojbino, ki jo je bilo treba plačati v gotovini. Tedaj je Angl Hill predlagal poenostavitev posttarife in zdaj svet smatra njegovega izumitelja znamke. Dokazano pa je, da je Košir iz Luše, ki je bil takrat knjigovodja na Dunaju, leto dni predlagal avstrijski vladi, naj uvede frankiranje pisem s posebno znamkami, že leta 1835 je pa v Ljubljani govoril o svoji zamisli z Angl Hillom Galwayem, kar je dalo nastanek pobudi za Hillovo reformo. Čeprav je avstrijska vlada zavrnila Koširjev predlog, je vendar pravi zasluge za uvedbo združene poštne reforme naš rojak iz Luše (Po prof. F. Planini)

KULTURNI KOLEDAR

KRANJ — V Prešernovem gledališču v Kranju bodo v torek, 7. februarja, ob 8.30 uprizorili delo Aristofanesa — Lizistrata za EAŠC Kranj. Ponovitev bo ob 14. uri prav tako za EAŠC Kranj. V sredo, 8. februarja, ob 8. uri bodo uprizorili za OŠ Bratstvo in enotnost Čenčače. Ob 9. uri bodo uprizorili dramo A. Harris — Androkles in lev za OŠ L. Seljak. Ponovitev bo ob 11. uri za OŠ L. Seljak in ob 14.30 za OŠ Predoslje.

V sredo, 8. februarja ob 9. uri bo otvoritev razstave slik akademskega slikarja Jožeta Trobca v galeriji Kava bar — Kavka.

Ob 18. uri bo odprta razstava v avli Osrednje knjižnice občine Kranj, Tavčarjeva 41 na temo 150 let Sonetnega venca.

Ob 18. uri bo v Zadragi organiziral KUD Triglav Duplje prireditel Na vasi.

V domu Kokrškega bataljona v Naklem bo ob 18. uri prireditev Pesnikova misel. Organizira KUD Dobrava Naklo.

V Domu upokojencev v Kranju bo ob 18. uri prireditev Spomin, v kateri sodeluje Moški pevski zbor DU Kranj.

V Zgornjih Dupljah bo organiziral KUD Triglav Duplje ob 19. uri prireditev Na vasi.

V Zadržnem domu v Cerkljah bo organiziral KUD Davorin Jenko iz Cerklj ob 19. uri prireditev Beseda — zvok — slika, kjer bo predstavitev mladih literatov in glasbenikov. Sledila bo otvoritev razstave fotografija in likovna umetnost. 8. februarja bodo odprli tudi knjižnico.

V kulturnem domu na Kokriči bodo organizirali ob 19. uri prireditev Mojemu narodu.

9. februarja ob 18. uri bo v Prešernovem gledališču v Kranju Teden slovenske drame.

ŠKOFJA LOKA

8. februarja je v knjižnici Ivana Tavčarja v Škofji Loki Dan odprtih vrat.

V osnovni šoli Cvetko Golar v Škofji Loki bo dopoldan otvoritev razstave likovnih del Toneta in Iva Svetine s koncertom komornega pevskega zbora Loka.

V Dolenčevi hiši pri Sotlerjevih v Stari Loki bo ob 19. uri Koncert komornega pevskega zbora Loka.

9. februarja ob 19. uri bo v knjižnici v Gorenji vasi Literarni večer s predstavitvijo 4. številke Sejalca.

LJUBLJANA — V galeriji Društva slovenskih likovnih umetnikov v Ljubljani, Komenškega 8, bo jutri, 8. februarja, ob 19. uri otvoritev razstave Franca Pavlovca.

LESCE — KPD Veriga Lesce in osnovna šola F. S. Finžgar Lesce prirejata Prešernov večer, ki bo danes, 7. februarja ob 18. uri v avli osnovne šole v Lescah.

JESENICE — V torek, 7. februarja bo ob 19. uri v osnovni šoli na Blejski Dobravi slavnostna prireditev, na kateri bodo nastopili domači pevski zbor in mladica iz TOZD Iskra Blejska Dobrava in mladi iz krajevne skupnosti.

V sredo, 8. februarja bo v Prešernovi rojstni hiši v Vrbi kraj-slovesnost, na kateri bodo nastopili moški vokalni oktet KPD Svoboda France Prešeren — Breznica in recitatorji — učenci osnovne šole Gosposvetskega odreda Žirovnica. V namenskem prostoru osnovne šole Karavanskih kurirjev bo ob 18. uri prireditev MOŠ na Korški Beli bo v sredo, 8. februarja, ob 9. uri svečanost, na kateri bodo kulturni program izvajali učenci osnovne šole, sodelovala pa bo tudi slovenska pisateljica Berta Gosposvetskega odreda Žirovnica. Podobne prireditev pripravljajo tudi v vseh ostalih šolah jeseniške občine.

V četrtek, 9. februarja bo ob 18. uri v spodnji dvorani restavracije Kazina srečanje znanih in manj znanih pesnikov in pisateljev jeseniške občine.

Šentjakobsko gledališče na Jesenicah

Jesenice — V prenovljeni dvorani amaterskega gledališča Toneta Čufarja na Jesenicah je bilo 28. januarja zvečer le nekaj sedežev praznih. Ko obiskovalec prvič obišče »preoblečeno« dvorano, ga prešine misel: mar starega jeseniškega gledališča ni več? Popolnoma prenovljen prostor, nižji strop, obite stene in stebri, nevsiljivi lestenci ob bokih dvorane. Končno! Gledališče je z bifejem vred okusno preurejeno, le še garderobo pogrešamo, igralci pa kakšno prho.

Zastor se dvigne. Scena, z belimi rjuhami prekrito pohištvo, ostane do konca predstave ista. Je to vila, bogato opremljeno stanovanje, sanatorij, hotelski apartma? Dvojnosti igre botruje tudi dvojnost scene. Tudi iz kostumov veje dvojnost: v prvem trenutku vidiš bolniško osebje, ki hipoma zgine s scene.

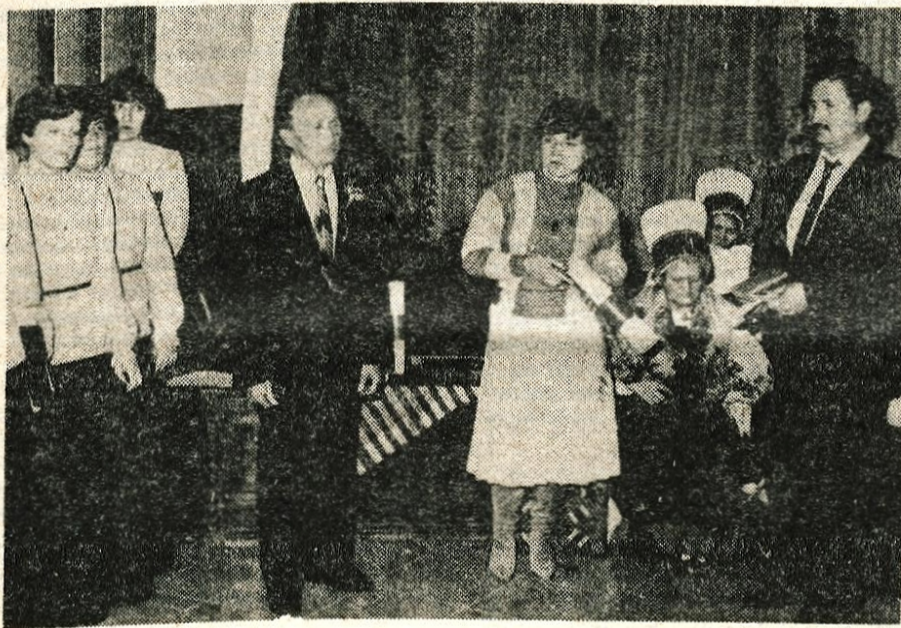
V realnost nas postavi Robert Thomas s svojo Dvojno igrjo, ki so jo na Jesenicah izvedli igralci Šentjakobskega gledališča iz Ljubljane. Liki Roberta Thomasa so Richard, Francoise, Louise, Michel in Sartoni. Richard je lump velikega formata. Soprogi Francoise izmamlja denar, Louise, njuna strežnica, pa obema meša štrene s svojim zaročencem Michelom, Richardovim bratom. Tudi Sartoni, sodni izterjevalec in na koncu psihater, je zapleten v intrige z denarjem in čeki. Kaže, da bosta umora spretno prikrita, ko vse odkrije policijski komisar z agenti. Francoise je na koncu z živci. Gledalec je prepričan, da Richardu zvižaja uspe in je milijonar, soproga pa je popolnoma zmedena, ko vse skupaj s policijskim komisarjem vred bolniški strežnik odpelje z odra!

Torej le sanatorij. Da pa bi bil ta sanatorij prepričljivejši od vseh sanatorjev na zemlji, pa pride pred občinstvo popolnoma belo oblečen možak, ki na smrt resno veli: »Zdaj pa pojdite še vi domov, pa čisto mirno!«

Smeš v dvorani. To je zasluga Roberta Thomasa, ki pri svojem pisanju ne upošteva ustaljenih norm in združuje navidezno nemogoče: komedijo in kriminalko. Thomas je francoski Hitchcock.

Šentjakobsko gledališče je odlično opravilo svojo vlogo. Vzpostavljen je bil pristen stik z gledalci in srhljiva napetost je vladala do zadnje minute. Richarda je predstavil Bojan Kapelj, obenem pa še Michela, svojega brata (dvojnost dvojne igre) s tako prefinjeno senzibilnostjo in različenostjo obenem, da nismo podvomili v pravo identiteto. Mileva Soldatova je odlično upodobila Francoise, sprva neodločne, nato močno samozavestne in na koncu povsem zmedene in uničene Richardove soproge. Lili Bačar je igrala Louise, izkušeno in odločno, Sartoni pa je igral veterinar Peter Ovsec. Imeniten policijski nastop je izvedel Miha Zrimšek kot komisar, seveda skupaj s svojimi tremi agenti Bogom Križnarjem, Jankom Vrhovcem in Petrom Teichmeistrom. Igrjo je režiral Igor Košir, Vladimir Frantar je poskrbel za prevod, scenografija je bila delo Bojana Kaplja, kostumografinja pa je bila Breda Kapelj. Sceno sta pripravila Stane Sušnik in Iztok Maurer, kostume Julka Perko, šepetalka je bila Edita Sitar, z lučjo je imel opravka Franjo Ločniškar, Peter Teichmeister pa je bil vodja predstave.

Tomaž Iskra

Med tržiškimi Kurnikovimi nagrajenci je bil tudi Janko Rozman. — Foto: F. Perdan

V Trziču poddelili Kurnikove plakete

Plakete so prejeli Milan Malovrh, Valentin-Tine Nemeč, Janko Rozman in Komorni zbor Peko.

Trzič — Zveza kulturnih organizacij in občinska kulturna skupnost Trzič sta v počastitev slovenskega kulturnega praznika pripravili v soboto v osnovni šoli heroja Bračiča četrti revijo pevskih zborov, združeno s podelitvijo Kurnikovih nagrad, priznanj za dosežke na področju kulturnega ustvarjanja in poustvarjanja, ter za organizacijsko delo pri uveljavljanju kulture v krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah in v družbenopolitični skupnosti. Po sklepu izvršnega odbora zveze kulturnih organizacij in odbora za splošne tekoče zadeve so letos podelili plakete trem posameznikom in eni skupini. Prejeli so jih Milan Malovrh, Valentin-Tine Nemeč, Jože Rozman in Komorni zbor Peko.

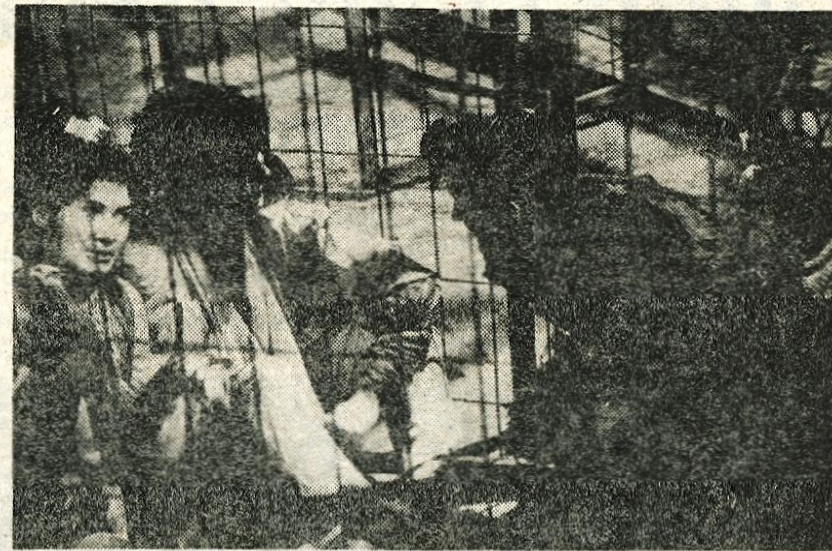
● Milan Malovrh je prejel plaketo za dosežke na področju fotografije in filmske dejavnosti. Doslej je sodeloval že na 120 razstavah doma in v tujini, lani pa je prvič samostojno razstavljal v Ljubljani. Za svoja umetniška dela je prejel 42 nagrad, med katerimi velja omeniti prvo mesto za kolekcijo barvnih diapozitivov na lanski jugoslovanski razstavi fotografije v Kranju, vrsto nagrad na razstavah jugoslovanske športne fotografije v Trziču ter nagrade za kolekcijo fotografij na mednarodnih razstavah Tri dežele v Avstriji. Malovrh je avtor številnih nagajenih amaterskih filmov, vreden snemalec dogajanj v Trziču, ter pobudnik številnih kulturnih prireditev, prizadeven pa tudi pri vzgoji mlajših članov v Foto klubu Trzič in Filmskem klubu Tomo Križnar.

● Valentin-Tine Nemeč je prejel Kurnikovo plaketo za krepitev kulturnometniškega društva in širjenje kulture v Podljudelju. V domače društvo se je včlanil pred desetimi leti in v tem obdobju je s svojo vedrino in humorjem privabil in spodbudil za delo na kulturnem področju številne mlade. Ustanovil je otroški pevski zbor, večkrat organiziral plesne vaje, bil pet let predsednik društva, še danes pa je član dramske skupine. Kot predsednik turističnega in podpredsednik kulturnometniškega društva uspešno povezuje turizem in kulturo, kar je dokazal z laniško razstavo lovstva in ročnih del v Podljudelju.

● Janko Rozman je prejel plaketo za sodelovanje v številnih pevskih zborih in za širjenje zborovskega peja v občini. Začel je v šolskem pevskem zboru, nadaljeval pri moškem in mešanem pevskem zboru Prosvetnega društva Trzič, pred vojno kot pevec operet, po vojni kot član Svobode, zdaj pa pri 73 letih še vedno prepeva v Komornem zboru Peko in v zboru Društva upokojencev.

● Komorni zbor Peko — vodi ga profesor Saša Frelj-Mišo — je dobil Kurnikovo plaketo kot najbolj delovna kulturna skupina v občini. Zbor je bil ustanovljen pred sedmimi leti; tedaj je imel 17 članov, danes jih ima že 32. Vsako leto je imel v poprečju 15 nastopov doma in v tujini. Največji uspeh pa je dosegel lani ob 80-letnici Peka, ko je skupaj s kvintetom bratov Zupan izdal ploščo.

J. Kikel

Prizor z uprizoritve Nočnega čuvaja v živalskem vrtu Denisa Poniža

Teden slovenske drame 84 — Prešernovo gledališče Kranj

D. Smole: Antigona
D. Poniž: Nočni čuvaj
v živalskem vrtu

Spremljevalna manifestacija Slovenski gledališki plakat — Nekateri avtorji kar z dvema uprizoritvama — Pokrovitelj letošnjega TSD je kolektiv Gorenjskega tiska — Nekaj predstav že razprodanih

Včeraj zvečer so v Mali galeriji Mestne hiše organizatorji TSD, Prešernovo gledališče Kranj ter Gorenjski muzej Kranj že odprli razstavo Slovenski gledališki plakat, ki sodi med spremljevalne manifestacije TSD (v resnici je edina spremljevalna manifestacija). Letošnji izbor poslanih plakatov slovenskih gledališč je pripravil dr. Cene Avguštin, vsi obiskovalci razstave pa se tako lahko informirajo o likovni podobi slovenskega gledališkega plakata v zadnjih dveh letih. To je manifestacija, ki resnično oslikuje slovenski gledališki praznik, ki bo naslednje leto beležil že jubilejno, petnajsto ponovitev.

Mestno gledališče iz Ljubljane je lani uprizorilo znamenito delo Dominika Smoleta ANTIGONA, ki je svojo prvo različico uprizoritve doživela že leta 1960 (Oder 57, SNG Drama Maribor in Ljubljanska Drama). Mikavnost problema ter izjemna pesniška moč sta narekovala novo uprizoritev, ki so jo pripravili gledališčniki Mestnega gledališča. Tako kot pri krstni uprizoritvi na Odru 57 je tudi tokrat kot režiser sodeloval Franci Križaj. Dramaturg je bil Aleksander Zorn, scenograf Miodrag Tabački, kostumografinja Alenka Bartl, lektorica Majda Križaj.

Dramaturg uprizoritve je med drugim zapisal: »... nobenega dvoma ni, da se srečujemo z enim izmed ključnih del slovenskega gledališča, kajti vsak ponoven odski preizkus dela more znova z osuplostjo odkrivati vedno nove in nove plasti aktualnega branja, ki se zde neizčrpane, saj si zlahka poiščemo živ kontekst v vsakršnem zgodovinskem trenutku...«

V Antigoni se nam bodo predstavili: Jožica Avbelj (alternacija Nadja Strajnar), Tone Kuntner, Slavko Cerjak, Zlatko Sugman, Boris Ostan, Evgen Car, Srečko Špič, Anka Cigoj, Franček Drofenik, Julij Guštin, Marija Lojč, Slavko Strnad, Rok Bogataj, Špela Bogataj in Mateja Pregelj.

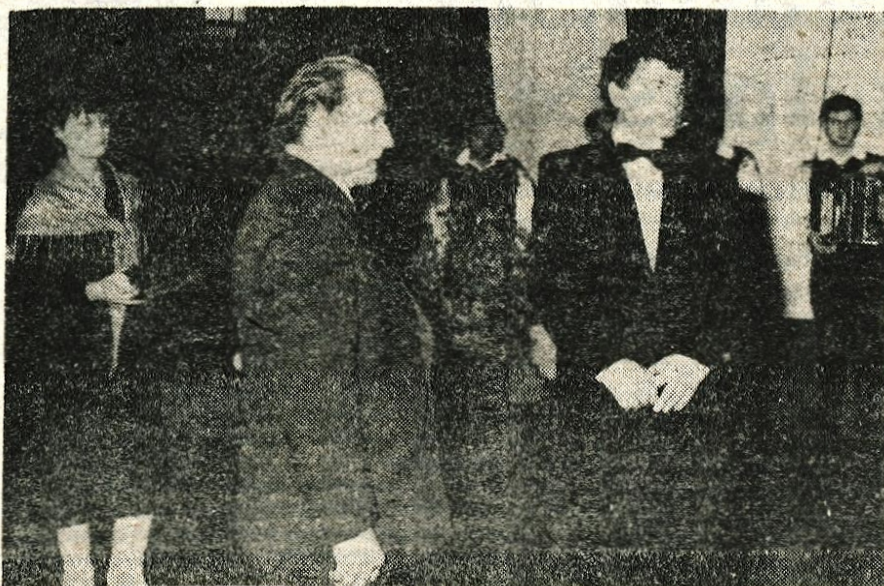
Uprizoritev Antigone si bodo morali kranjski gledalci ogledati v Mestnem gledališču, kar seveda pomeni avtobusno vožnjo v Ljubljano in nazaj. Med vožnjo si lahko krajšajo čas z razmišljanjem, kako lepo bi bilo, ko bi imelo kranjsko gledališče dovolj velik oder, dobro opremljenega...

Lani je bilo pri nas nekaj avtorjev, ki so doživeli tudi po dve uprizoritvi svojih tekstov. Tako so Smoleta igrali dvakrat (Antigona, Zlata čevlčička), tu je Denis Poniž, pa Dane Zajc... Obe Poniževi igri bomo videli tudi v Kranju. Njegovo delo Škof Tomaž Hren smo že predstavili, tokrat je na vrsti NOČNI ČUVAJ V ŽIVALSKEM VRTU, ki sta ga uprizorila Kulturni dom Ivan Cankar ter Slovensko mladinsko gledališče. Seveda je glavno težo uprizoritve nosilo gledališče, ki se je lani vpisalo med tista gledališča, ki so krstila slovenska dela. Ob predlogi, ki jo je ponudil Denis Poniž, moramo vsekakor pripisati, da so jo ustvarjalci gledališko oplenitili. Pri uprizoritvi so sodelovali režiserka Ksenja Murari, scenograf Tomislav Umer, kostumografka Jerneja Jambreč, glasbenik Aldo Kumar in koreografinja Silva Ros. Nastopajo: Brane Završan, Draga Potočnjak, Olga Kacjan, Milena Grm, Saša Pavček, Miro Novak, Renata Filač, Marko Mlačnik, Niko Goršič, Veronika Drolc, Livija Pandur, Jožef Ropoša, Pavle Ravnohrib.

Pokrovitelj letošnjega TSD slovenske drame je kolektiv Gorenjskega tiska, ki je pomagal pri tiskanju zahtevnega gledališkega lista TSD.

Iz gledališke pisarne sporočajo, da je ta trenutek nekaj predstav že povsem razprodanih. Teden slovenske drame je gotovo za vse tiste kranjske gledalce, ki si žele kvalitete v gledališču, odlični izziv pri spremljanju ustvarjalnih naporov slovenskih gledališčnikov. In ti gotovo niso majhni. Kljub denarnim stiskam se gledališča nočejo predati, izzivalnost domačih tekstov pa je vse večja, saj že nekaj let ugotavljamo, da je število slovenskih predstav veliko. Ko smo to pred leti prvič opazili je bila reakcija prej negativna kot pozitivna, saj nismo mogli verjeti, da bodo domača dela vzdržala nekaj let. Nagrada Slavka Gruma ter celoten Teden slovenske drame sta pri tem gotovo odlična spodbuda. Letošnja žirija za Nagrado Slavka Gruma je prebrala kar petindvajset novih dramskih besedil. Dobri obeti torej pred petnajstim Tedom slovenske drame, ki bo drugo leto gotovo napravil »inventuro« svojega dela.

M. L.

Strazišče — V straziškem domu so v petek zvečer podelili velike in male Prešernove plakete občine Kranj. Velike plakete so dobili oktet Sava, Franc Fabijan iz Besnice in zbor Društva upokojencev, za kate-rega je prevzel plaketo Jože Kobal (na sliki). — Foto: F. Perdan

Želijo si zdravnika

V jeseniškem domu upokoencev si oskrbovanci žele zdravnika, ki bi prihajal vsak dan — Dom upokoencev je iz leta v leto manj zaseden

Jesenice — Dom upokoencev dr. Franceta Berglja na Plavžu na Jesenicah zadnji dve leti ni polno zaseden in beležijo osip oskrbovancev, ki jih zdaj sprejemajo predvsem iz jeseniške občine. Medtem ko so v minulih letih oskrbovanci prihajali

tudi iz drugih občin, se zdaj za jeseniškega ne odločajo več, ker imajo že povsod svoje domove upokoencev. K temu teži tudi socialna politika, kar je prav, saj je manj boleče preživljati jeseni svojega življenja v

okolju, kjer si dolgo časa živel in delal.

Jeseniški dom upokoencev ima v starem objektu kljub rednim vsakoletnim vzdrževalnim delom slabši standard, kar nedvomno tudi odbija. Če pristejemo še ne tako zelo privlačno lego in dostop in če vemo, da so številni upokoenci tudi v negi na domu, si lahko predstavljamo zakaj poslušajo z izgubo.

V domu dr. Franceta Berglja se upokoenci ukvarjajo z najrazličnejšimi deli, najbolj zavzete pa so upokojenke... Foto: F. Perdan

Valentina Sotlar, direktorica doma upokoencev na Jesenicah

»V domu upokoencev dr. Franceta Berglja imamo med vsemi gorejskimi domovi najnižje cene oskrbnega dne,« pravi direktorica doma Valentina Sotlar. »Cene oskrbnega dne so tri: osnovna je 367 dinarjev na dan, druga vključuje še nego in dodatek znaša 145 dinarjev in tretja, za bolne, je 459 dinarjev na dan. Tako plačujejo oskrbovanci na mesec osnovne oskrbnine 11.100 dinarjev, z dodatki za nego pa mesečno znašajo stroški bivanja 13.770 dinarjev.

Med našimi upokoenci je največ samoplačnikov, 80 odstotkov. To so tisti, ki imajo dovolj visoke pokojnine. Za tiste, ki te cene ne zmorejo, pa prispevajo ostanek svojci. Po zakonu so otroci dolžni skrbeti za svoje starše, seveda po sposobnostih, ki jih od primera do primera ugotavlja socialna služba.

20 odstotkov upokoencev pa doplačuje stroške skupnostnega socialnega skrbstva.

V domu dr. Franceta Berglja so imeli in imajo še vedno precejšen problem zaradi stalnega zdravstvenega varstva. Prej so imeli zdravnika v domu večkrat, zdaj pa je Zdravstveni dom Jesenice omejil zdravniške obiske. Zataknilo se je pri denarju in upajo, da bodo skupaj z zdravstveno skupnostjo vendarle rešili problem, ki je za upokoence v domu še kako pomemben. Več kot 80 odstotkov jih je potrebnih stalnega zdravniškega nadzorstva in prav bi bilo, ko jim stalnega zdravstvenega varstva ne bi okrnili. Zelo pa so zadovoljni z rednimi obiski dežurnega zdravnika.

D. Sedej

Ob sobotah in nedeljah je v Kranjski gori še kar zadovoljiv obisk, čeprav ni več tako dolgih repov pred vlečnicami. Parkirni prostori v središču so polni, zato vozniki parkirajo tudi ob cestišču. Kranjska gora je bila zasedena v šolskih počitnicah, zdaj pa je v hotelih še prostor, prav tako tudi pri zasebnikih. — Foto: F. Perdan

Pesem in citre

Ansambel Mihe Dovžana je nastopal po vseh krajih Slovenije in veliko tudi v tujini — Pozornost predvsem besedilom posameznih skladb

Ansambel Mihe Dovžana je prav gotovo pojem v slovenski domači zabavni glasbi. Dvajset in še kako leto več bo, ko se je nežni glas Mihovih citre prvič oglasil prek radijskih valov. In, ko se je citram pridružilo še ubrano petje Gorenjcev, vrljih fantov iz Naklega, so Dovžanovi fantje začeli nazati uspeh za uspehom. Posnetki na radiu, številni nastopi po slovenskih krajih, predstavitev na televiziji... ljudje pa so jih hoteli poslušati še in še. In tako je tudi danes.

Kako pa se je pravzaprav začelo?

»Glasba je že od nekdaj 'doma' v naši družini,« pravi Miha, »saj je na citre igral že praded, stari oče pa na 'frajtonarico'. Meni pa so bile že tudi od nekdaj všeč citre. Tako so me privlačile, da sem začel igrati nanje. Kar hitro sem se naučil, čeprav je res, da imajo kar sedemintrideset strun. Potem sem prav kmalu spoznal Gorenjce iz Naklega. Pa se je začelo!«

Čas je, da to veselo družino tudi predstavimo. Vodja ansambla je in na citre igra, seveda, Miha Dovžan! Strune na kitari prebira njegov brat Ive, bas pa ima na skrbi Jože Hribar. In Gorenjci? V kvintetu iz Naklega ubrano prepevajo Valentin Zelnik, Stane Novak, Janez Šter ter brata Mirko in Janko Poličar. Da pa petje pri ansamblu še bolj ubrano zveni, že nekaj časa skrbi pevka Meta Malus.

Včasih so Dovžanovi fantje veliko nastopali. Danes je njihova pesem bolj dostopna na ploščah, kasetah ali pa prek radijskih valov.

»Res je,« de Miha, »včasih smo imeli v nedeljo tudi po tri ali štiri koncerte. Skorajda ni kraja v Sloveniji, ki ima vsaj manjšo dvorano, da ga ne bi bili obiskali. Danes smo koncerte skorajda opustili. Prvič so, moram reči, prevlekle dajatve, pa tudi malce 'postarali' smo se. Nastopati pa zagotovo še ne bomo nehali.«

Razen nastopov na domačih tleh je imel ansambel Mihe Dovžana tudi številne nastope po evropskih državah, vse od tople Bolgarije na jugu do mrzle Švedske na severu, godci in pevci so bili v ZDA in Kanadi... Veliko spominov se je nabralo. In kateri je najlepší?

»Mislim, da tu ni kaj izbirati,« je odločen Miha. »To je bilo takrat, ko smo igrali tovarišu Titu in takratnemu avstrijskemu predsedniku Franzu Jonasu v Radencih. Za vse nas je bilo to izjemno doživetje. Sicer pa je res da je bilo vedno 'lušno' tudi med našimi rojaki, ki našo pesem daleč od doma sprejmejo še posebno doživeto.«

Miha ugotavlja, da je zanimanje za citre tudi pri nas vedno večje. Ne kaj zagotovo tudi po zaslugi Dovžanovih fantov.

»Ugotavljam pa, da jim tudi po naših drugih republikah radi prisluhnejo,« pravi vodja ansambla. Povabili so me, naj nastopim tudi v eni od najbolj gledanih oddaj beogradske televizije Jači pol po naše Močnejši spol. Eni od oddaj, ki je bila predvajana za celotno jugoslovansko televizijo, omrežje — igral je Lojze Slak, v eni od njegovih skladb pa sodelujem jaz s citrami — je eden od naših rojakov iz Ilidže pri Sarajevu Lojzetu posljal prekrasne stare citre. Lojze jih je nato dal meni. Zares lepo darilo!

Plošče, ki jih je doslej posnel ansambel Mihe Dovžana, bi bilo kar težko prešteti. Začelo se je s tisto »Ob kmečki peči«, zadnja pa nosi naslov »Sreče ne moreš kupiti«. Poleg tega pa je Miha nekaj plošč posnel tudi s mostojno ali s triom, prav tako pa ima svoje samostojne plošče tudi kvintet Gorenjci. Sicer pa je treba povedati, da pevci iz Naklega često prepevajo brez instrumentalnega dela ansambla. Pred dobrim letom so bili celo daljši turneji med našimi rojaki v Zahodni Evropi.

Ko Miho povprašam po najbolj uspešnih skladbah, se kar ne more odločiti.

»Besedilom smo vedno dajali veliko pozornost,« je dejal. »Za najbolj uspelo skladbo pa bi se kar težko odločil. Morda so to: Dobra volja, Moje oče, Ujemi me, Zelenica, Noč ima svojo moč, V Trzic ali pa katera od naših citrih na zadnji plošči — Se v Naklem dobemo ali S'm na Dolenjskem? Samostojno s citrami zaigrana pa je zagotovo enkratna melodija iz Cvet v jeseni, ki jo je napisal Urban Koder.«

In načrti?

»Pridno vadimo,« pravi Miha, »in upam, da nam bo uspela še kakšna nova melodija, taka, ki ji bodo ljudje radi prisluhnil. Vadimo v Naklem, seveda pa smo vedno na tesnem s časom, saj smo vsi redno zaposleni. Občudujem, da bomo prav kmalu pripravili svež venček melodij in pesmi za novo ploščo.«

Janez Govekar

Kdor bo pomagal Mariji, bo odpuščen

Marija Burnikova, ki jesen preživlja v domu upokoencev na Jesenicah, je bila vsa medvojnina leta zagrizena komunistka in partizanka — Najtežje je bilo tedaj, ko ni mogla pomagati otrokom

Marijo Burnikovo, 80-letno krepko ženo, ki preživlja jesen svojega življenja v domu upokoencev na Jesenicah, smo mimogrede povprašali, kako živi in preživlja dneve, s čim se ukvarja, o čem razmišlja. A sploh nismo dobili odgovorov na ta vprašanja, kajti v Mariji smo odkrili nenavadno zanimivo medvojnino komunistko, trdno in neuklonljivo. Drobnji postavci bi komajda verjeli, da

se je znala tako pokončno vzravhati v najtežjih dneh, da je vzdržala vsa trpljenja in ponižanja.

Koliko zanimivih zgodb, koliko Marij skrivajo zidovi doma upokoencev, koliko spoznanj, življenjskih izkušenj in koliko modrih besedi in sporočil! Prislunimo Marijini izpovedi.

»Leta 1935 sem živela na Javorniku s tremi hčerkami, z možem, ki je bil zagrizen

levičar, stalno v delavskem domu pri Jelenu in zatorej vedno na črni listi oblasti. Leta 1937 je umrl, oglasil se je Vencelj Perko in mi dejal: denar bomo zbrali za tvoje otroke. A zgodilo se je tako, da so delavcem v tovarni za bičali: kdor bo dinar dal Burnikovi, bo dobil obračun!

In ker so že tako ravnali, sem res začela! Sestala sem se z Marijo Žumrovo, ki je prišla iz Glavnjače, Pibernikovo Julko in Albinom, z Nočem in Šmidom smo tiskali sporočila kar v moji sobi. Za tiskarski stroj nihče ni nikdar izvedel, po papir pa smo skrivaj hodili pod Šmarno goro.

Ko sta Šmid in Noč odšla v partizane, sem nadaljevala sama, z devetletno hčerko. 16. junija leta 1941 me je aretiral Druschke, zaslišal in spustil zaradi obljube, da pozivem, kje se skriva Karel Preželj. Naslednje jutro pa sem odšla naravnost h Jožetu Gregorčiču, ki mi je dejal, naj se nemudoma priključim partizanom, otroke pa so sprejeli sorodniki. Edina ženska sem bila v njegovem odredu.

Potem sem bila glavna kurirka v Velikih Laščah, vse do Žagarjevega procesa, ko so me aretirali in obsodili na devet mesecev ječe. Ni bilo dovolj, moja dejavnost je postala tako očitna, da so me kasneje obsodili na dosmrtno ječo, kljub imenitnemu zagovoru odvetnika Petroviča. Bila sem zaprta skupaj z Vido Tomšičevo in njeni mami sem odnesla sporočilo kar v ročni uri. Tedaj ko je bila obsodba in ko sem zvedela, da bom dolgo v zaporu, nisem ničesar občutila. Celo nasprotno: vedno sem spodbujala zapornice, naj nikoli ne obupajo. Ni jih bilo malo, ki so bile do skrajnosti pretrese.

Več kot leto dni sem preživela v severni Italiji, v zloglasnem zaporu Fossombrone, v samski celici. Tedaj, leta 1943, mi je bilo pa res naj-

težje in enkrat samkrat sem zajokala: vso pošto so raztrgali, ob koncu pa mi je sestra vendarle sporočila, da so moji otroci morali na Rab. Tedaj sem mislila, da je najbolje kar umreti, zaletavala sem se z glavo v zid, da nazadnje nisem ničesar več čutila: otroci nagi in bos, sama pa jim ne morem nič pomagati!

Marija Burnik je preživela veliko dni tudi v partizanih, kajti Jože Gregorčič ji je neznanško zaupal. Zgodilo se je, da je s seboj vzela otroke, ki so kar cepali v visokem snegu, pa jih je le postavila na noge in spet so morali dalje. Bila je skupaj s tremi hčerkami v Bariju, kjer je kuhala ranjencem, doživela je vse neskončno trpljenje izobčenke in neuklonljive komunistke. V partijo je bila sprejeta že leta 1939...

Ko se danes spominja teh dni, sorobcev, pravi, da so bili mnogi nadvse pogumni, da pa jo bolijo tista pričevanja, ki niso resnična, ki so napihnjena ali celo lažniva.

Marija Burnik ni nikoli oklevala in vse preveč je preživela, da bi mogli kar tako mimo družbenega priznanja, ki ga je pošteno zaslužila. Priznana ima le udeležbo v NOB, zaslužila pa si je tudi spomenico...

D. Sedej

ČE STE NAROČNIK, PLAČATE MANJ ZA MALI OGLAS.

TUDI TO SE ZGODI

Sprevodnica — Dvajset let več ali manj vozim z avtobusom, tem času sem doživel marsikaj zanimivega, pretresljivega, nevarnega, tudi objave vrednega. Poslušal sem spore med potniki in sprevodnikom, se tudi sam zvil na šoferjem, ki je vozil kot jo v televizijski nadaljevalki. Prilil ženski, ki sta se sprli zaradi drobne malenkosti — skozi okno naj bi pihal veter. Prav nikdar ni bilo pusto, vedno se je kaj pripetilo, da je voznik treje minila.

Ko sem se zadnjič peljal iz bližane — mislim, da je bilo na tekalovem avtobusu — me je kalo novo (prijetno) presenečenje: namesto sprevodnika se med (začudenimi) potniki čisto prebijala, delila vozovnice, pobirala denar — sprevodnik leta vajeni v tej vlogi le močno spodbudno, da so sprevodniki bili konkurenco... (cz)

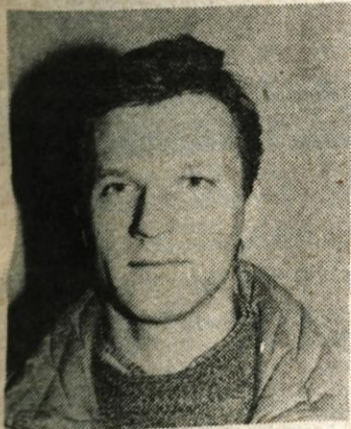
Zimski pridelek pospravijo lahko le ponoči

Kranjski komunalci imajo en sam stroj za čiščenje pločnikov. Če se še ta pokvari, bo Kranj v trenutku zatrpan s snegom; marsikje pa bo sneg obležal do spomladi. — Hišni sveti pa tudi upravljalci stavb velikokrat »ne najdejo« lopat. — Imamo odlok, toda kje je prostor za avtomobile in kje dobiti sol?! — Morda bi se drugače obnašali, če bi bili pravočasno obveščeni.

Kranj — Vsaj za zdaj se čez letošnjo zimo ne moremo kaj dosti pritoževati. Za tiste, ki imajo radi sneg in tam, kjer je (gospodarsko) potreben, ga je najbrž dovolj. Tam, kjer je vedno v nadlogo, pa ga je v obročih zapadlo ravno toliko, da so ga tisti, ki skrbijo za to, lahko sprosti pospravljali.

Po pogodbi s Samoupravno komunalno interesno skupnostjo občine Kranj imamo izdelan prioriteten red čiščenja snega s pločnikov, parkirnih in drugih površin ter z ulic in cest v 12 mestnih krajevnih skupnostih v občini. Razlaga vodja delovne enote Vzdrževanje v temeljni organizaciji Komunalna v Komunalnem obrtnem gradbenem podjetju Kranj Janez Lukan. »Za pluzenja pločnikov imamo en, približno 10 let star greder, ki ob sneženju obratuje neprekinjeno 24 ur. Rezervni delovni del ni in če se ta pokvari, bo Kranj v trenutku zatrpan s snegom. Takšen nov stroj domače proizvodnje stane približno pol milijarde starih dinarjev in zanj nimamo denarja. Razen tega stroja pa imamo še redno ekipo desetih delavcev, ki jo ob akcijah dopolnimo še z delavci iz drugih naših obzidov.

Prioritetni red pluzenja oziroma odstranjevanja snega letos še ni prišel v poštev, ker so bile dosedanje snežne pošiljke dokaj skromne. Če pa bi naenkrat padlo, recimo, pol metra snega, bi se pokazal kot utemeljen. Najprej pluzimo in odstranjujemo sneg na najbolj prometnih površinah.

Janez Lukan

Pa bi bilo res tako hudo, če bi se ta stroj nenadoma pokvaril? Saj imamo rezervni delovni del in ga imamo odločno v zalogi, da morajo hišni sveti in upravljalci stavb poskrbeti za odstranjevanje snega in posipanje.

»Mi smo z desetimi delavci sposobni očistiti vse mostove na območju mesta v štiri dni. Res je, da imamo odlok, vendar pa lahko rečem, da se hišni sveti v mlajših naseljih vedejo zelo neodgovorno. To velja posebno za Planino, saj pa še za Vodovodni stolp. Tudi med upravljalci stavb bi jih lahko našli precej. Na Maistrovem trgu sta takšna neupravičena Mesarija in Brivsko frizerski salon. Človeku se nehote zazdi, da nekateri takrat »ne najdejo« ali pa, »ne najdejo« lopat.

Sicer pa je v odloku govora tudi o zapuščenih avtomobilih, ki jih je na območju mesta že približno sto in so nam v veliki meri ovira pri odstranjevanju snega v napoto, kjer ga ni, pa kvarijo izgled. Prav tako bi vseeno veljalo upoštevati nekatere ugotovitve v tem zapisu, saj kaznovana prisila prav gotovo ni prijetna, ob največjem sneženju pa tudi ne bi kaj dosti zalegla.

A. Žalar

Miro Martinjak

smo predlagali Merkurju, da bi nabavil sol. Prepričan sem, da bi je prodali najmanj 50 ton vsako zimo.

Posebno poglavje pri odstranjevanju snega pa so v Kranju avtomobili. Ena od glavnih težav je pomanjkanje parkirnih prostorov. Ob sneženju pa delo še bolj otežijo nevidni vozniki, ki avtomobile puščajo, kjer pač so ali kjer obstanejo. Ker komunalci zimski pridelek (sneg) lahko odstranjujejo le ponoči, se neredko zgodi, da jih morajo prestavljati tudi z lopatami. Ali res ne morete nič narediti?

»Morda bi se delavci lahko bolj povezali z nami,« meni pomočnik komandirja Postaje milice Kranj Golub Čović-Cole. »Ob snežnih akcijah bi prav gotovo šli v pomoč, podobno kot sodelujejo delavci milice z delavci Cestnega podjetja pri njihovih akcijah na regionalnih in magistralnih cestih. Ne bilo pa bi napak, da bi KOGP, ki ima prioriteten red pluzenja in odstranjevanja snega, v javnih občilih objavil, kdaj bi vozniki avtomobilov vedeli, kdaj ne smejo parkirati, in kdaj naj vozila odstranijo. Poseben problem pa so zapuščena vozila. O tem smo že obvestili sekretariat za notranje zadeve pri občini, vendar odgovora še nimamo.

V komunalnem redarstvu pri sekretariatu za notranje zadeve pa pravijo:

»Sedanji odlok je deloma pomanjkljiv. Najbrž bi bilo vanj treba vnesti začetek pluzenja in ga nasploh dopolniti glede odstranjevanja snega. Hišni svetom na Planini, pri Vodovodnem stolpu... smo svetovali, naj ob akcijah opozorijo lastnike avtomobile, naj le-ti avtomobile odstranijo. Redno nadziramo tudi upravljalce stavb. Za vzor vsem je lahko Ljubljanska banka na Cesti JLA. Precej pa je tistih, ki se kaj prida ne ozirajo na to. Letos smo dva hišna sveta že kaznovali, veliko je bilo opozorjenih in če ne bo šlo drugače, jih bomo kaznovali,« pravi komunalni redar Miro Martinjak. »Lastnike zapuščenih avtomobilov pa bomo predlagali v postopek, kjer pa je kazen lahko od 5.000 do 15.000 dinarjev.«

Bogat zimski pridelek je torej v Kranju kar precej nevarna nadloga. Kaj hitro se lahko zgodi, da nam povzroči težave in preglavice, iz katerih se bo treba »motati« vse do spomladi. Če pa bi že prišlo do obilnejše pošiljke snega, bi vseeno veljalo upoštevati nekatere ugotovitve v tem zapisu, saj kaznovana prisila prav gotovo ni prijetna, ob največjem sneženju pa tudi ne bi kaj dosti zalegla.

NESREČE

SUNKOVITO ZAVIL LEVO

Podljubelj — Robert Benedik iz Reten je v soboto, 4. februarja, ob 11. uri peljal z osebnim avtomobilom od Podljubelja proti Trziču. Ko je vozil po klancu navzdol, je v blagem, dolgem, desnem preglednem ovinku nenadoma sunkovito zavil levo. Takrat pa je nasproti pripeljal Viljem Polajnar s Pristave pri Trziču. Benedikovo vozilo je bočno drselo po cestišču in s streho trčilo v Polajnarjev avto. Pri trčenju sta bila hudo ranjena sopotnica v Benedikovem avtu Zlata Benedik in voznik Viljem Polajnar, lažje pa Benedikova 10-mesečna hčerka Brigita in voznik Robert Benedik. Vse so odpeljali v Klinični center v Ljubljano.

ZADEL JO JE NA PREHODU

Dovje — V nedeljo, 5. februarja, ob 12.15 se je zgodila prometna nezgoda v vasi Dovje na magistralni cesti Jesenice—Kranjska gora. Ko je voznik osebnega avtomobila Borut Kuštrin peljal proti Kranjski gori, so na avtobusnem postajališču v Dovjem izstopali potniki iz avtobusa. Zadnja je izstopila učenka osnovne šole Žirovnica, doma iz Zabreznice, Barbara Dabižljevič. Šla je čez prehod za pešce in nesla smuči. Voznik Borut Kuštrin jo je zaradi neprimerne hitrosti zadel v smuči in zbil po cesti. Barbara je bila ranjena in so jo odpeljali v jeseniško bolnišnico.

A. Ž.

Odstranil je varovalni ščit

Bohinjska Bistrica — V Lipovi temeljni organizaciji združenega dela Tomaž Godec v Bohinjski Bistrici v oddelku vzorčne delavnice se je v petek, 3. februarja, ob 11.15 pri delu hudo poškodoval vodja delavnice Janez Kovačič iz Bitenj v Bohinju. Kovačič je namreč s krožno električno žago zagal letvo na prečni rez. Pred tem pa je z žage odstranil varovalni ščit, ker ga je menda oviral pri delu. Z rezila je odletela trska in ga zadela v oko. Ranjenega Kovačiča so odpeljali na Očesno kliniko v Ljubljano.

A. Ž.

INTEGRAL TOZD GOSTINSTVO GOZD MARTULJEK

Začasni KPO (kolegijski poslovodni organ) razpisuje prosta dela in naloge

RAČUNOVODJE

z naslednjimi pogoji: poleg splošnih pogojev se zahteva še:

- končana višja šola ustrezne smeri,
- 5 let delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu,
- 3 mesečno poskusno delo,
- delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Rok za prijavo je 8 dni po objavi.

Rok obvestila o izbiri je 15 dni.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov TOZD Gostinstvo, Gozd Martuljek 45.

Za večjo prometno varnost Hoja po cesti in prečkanje ceste

Lani je na gorenjskih cestah umrlo 50 oseb, od tega je bilo kar 22 pešcev. Ta številka pa opozarja, da bi se vendarle tudi pešci morali obnašati bolj samozaščitno, kajti še tako dober prometni režim in nadzor v prometu ne moreta popolnoma zavarovati pešcev, če se tega sami ne zavedajo in tako tudi ne ravnaajo. Tudi najnovejši predpisi o varnosti prometa posvečajo prav varnosti pešcev pomembno pozornost.

Zakon o varnosti cestnega prometa določa, da smejo pešci uporabljati največ en meter širok del vozišča, če ni ob vozišču posebej urejena površina za pešce. Vsak pešec se mora — preden prečka cesto — prepričati, če se mu ne približuje kako vozilo. Še posebej pa bi kazalo opozoriti na odstavek iz zakona, ki govori o tem, kako morajo hoditi pešci po cesti izven naselja ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti. Gre za že znane določbe o svetlobnih oznakah oziroma o odsevnih telesih.

Določba o tem, da bodo pešci morali obvezno nositi odsevna telesa, začne veljati 20. aprila letos. O kresničkah je bilo mnogo izrečenega in napisanega že pred časom, ko so jih dobili osnovnošolci. Kresničke oziroma odsevna telesa so poceni in lahki obeski, ki jih vedno lahko nosimo v žepu, ob slabi vidljivosti in ponoči pa jih na cesti izven naselja pripnemo zadaj na pas, na rokav ali pa pustimo viseti kot obesek na desni strani telesa — če seveda tako kot je pravilno — hodimo po levi strani ceste. Zakon predvideva tudi mandatno kazeno 100 din na kraju prekrška, če te določbe ne upoštevamo. Če pa je s takim ravnanjem povzročena tudi nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali celo prometna nezgoda, pa je pešec kaznovan z denarno kaznijo od 200 do 500 din.

Mrak

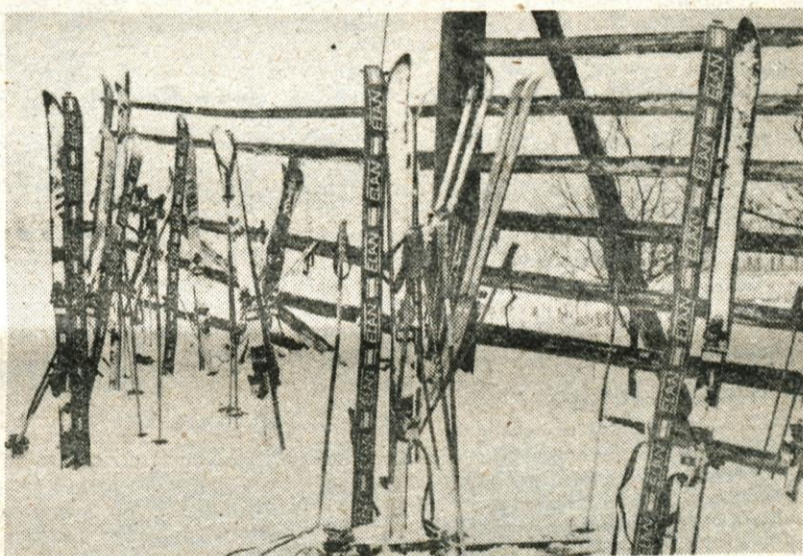
Poziv oškodovancem

KRANJ — Od začetka septembra do konca decembra lani je bilo več vlomnih tatvin v garderobne omarice na osnovni šoli Bratstvo in Enotnost na Planini v Kranju. Med večjim številom tatvin so delavci Postaje milice Kranj ugotovili, da je znani storilec v tem času ukradel skupaj 20.900 dinarjev. Tako je okrog 10. septembra vzel 400 din, 12. novembra 6000 in 600 din, z 19.

na 20. november 1200 din, 25. novembra 6000 din, z 10. na 11. decembra 4700 din in 20. decembra 2000 dinarjev.

Postaja milice Kranj prosi vse oškodovance na območju Gorenjske, ki so bili okradeni na osnovni šoli na Planini, naj se zglasijo na Postaji milice Kranj oziroma obvestijo najbližji oddelek ali Postajo milice.

A. Ž.

Takole morajo kranjskogorski smučarji pustiti smuči, če si želijo oditi na čaj. Popolnoma nezavarovane in pozabljene so odlična vaba za tatiče. — Foto: F. Perdan

Smučke — odlična vaba za tatiče

V Kranjski gori bi v smučarski sezoni nujno potrebovali centralno hrambo za smuči — Vedno več kraj smuči, saj nenadzorovane počivajo na smučišču

Smučarska oprema je postala neznansko draga, saj so boljše Elanove smuči skupaj z vezmi vredne celo 20.000 dinarjev ali pa še več. Vedno bolj jih bomo varovali, vzdrževali in pazili, saj ni tako majhna stvar, odšteti vsako zimo dva stara milijona samo za smučke.

Lahko da jih varujemo, vzdržujemo, zaklepamo na avtomobilski prtlačnik, če ga imamo; malo težje je tedaj, če smo se na smučišče pripeljali z avtobusom na celodnevno smuko. Pride namreč čas, ko se utrudimo, želimo popiti čaj ali pojediti sendvič v bližnji okrepčevalnici in tedaj moramo pustiti smuči pred vrati.

Lepa priložnost za vse tiste, ki so se pripeljali — denimo — v Kranjsko goro izključno zato, da bi si natakili tuje smuči ali izmaknili le tuje palice, ki prav tako sploh niso poceni. Če se v navalu smučarjev v okrepčevalnici ob opoldanskem kosilu nikakor ne moremo »zdrenjati« do okna in imeti smučke stalno na očeh, nas bo nenehno glodalna skrb, če bomo smuči, puščene v snegu, sploh še kdaj videli. Stalna poročila postaj milice so več kot zgovorna: smuči so vedno bolj česta tarča tatov. Tiste nezavarovane »dilce«, katerih lastniki so se za hip oddaljili, da kupijo vozovnico ali sendvič.

Malo več možnosti, da najdemo tatiča, bomo imeli na tistih smučiščih, do katerih se pride z gondolo ali kjer se ob vznožju da nadzorovati ali pregledati vse smučarje. Če bomo na Kravcu spretni in iznajdljivi ter se bomo poglani v dir, nam lahko uspe, da zagrabimo tatiča za vrat in mu odvzamemo opremo. V Kranjski gori, kamor se pripelješ z avtomobilom domala na smučišče, in takoj nato tudi odpelješ, pa lahko le vzdigneš roke in obupaš.

Ne gre le zato, da lastniki večinoma ne poznajo številke smuči in je do odvzetih silno težko priti tudi s pomočjo miličnikov. Gre zato, da imajo v Kranjski gori shrambe smuči le po gostiščih in hotelih in še tam so napisali na vratih: za opremo brez nadzora ne odgovarjamo. V vsej Kranjski gori ni niti ene centralne hrambe ali vsaj nekoga, ki bi ga poprosil, naj za hipec varuje smuči. Naše največje smučarsko središče bo pač moralo pomisliti tudi na smučarsko »garderobo«, s katero bi poleg vsega še kaj zaslužilo.

Marsikateri smučar bi rad »skočil« do okrepčevalnice v hotelu, na kavo ali na sok, če bi si upal pustiti smuči brez nadzora. Dobro je, da so ob vznožju manjše okrepčevalnice, ni pa prav, da ti smuči v vsej Kranjski gori nihče ne varuje, če že moraš v banko, na pošto in — več kot razumljivo — kdaj tudi v stranišče.

D. Sedej

V novejših oziroma mlajših stanovanjskih naseljih, kjer običajno hišni sveti »ne najdejo« lopat (pa tudi lastniki vozil na parkirnih prostorih ne) so predvsem na Planini, pa tudi v Vodovodnem stolpu.

»Snežnih akcijah povzročajo komunalcem velike težave (vse upreke parkirani) pa tudi zapuščeni avtomobili. Najbrž je na območju mesta blizu sto. Odlok o javnem čiščenju snega sicer omogoča, da se lastniki takšnih avtomobilov v krajnem primeru pa je predvidena tudi pri odstranitvi avtomobila na stroške lastnika. Žal pa je odlok neučinkovit in neizvedljiv, ker v občini, ali izven nje ni za takšne avtomobile določenega prostora in lastniki ne prodajajo, čeprav nikogar ne odslavimo praznih rok. Že pred leti

Franc Škrjanc — dobitnik bronaste Bloudkove značke

Šahist, šahovski sodnik, organizator ...

Tržič — Odbor za organizacijske, kadrovske in statutarne zadeve ter odlikovanja in nagrade pri Telesnokulturni skupnosti Tržič je na novoletnem srečanju olimpijcev, športnikov in športnih delavcev podelil Francu Škrjancu bronasto Bloudkovo značko, najvišje občinsko priznanje za 10-letno delo na področju telesne kulture, za njegov prispevek k razvoju šaha v občini in Šahovskega društva Tržič.

Franc Škrjanc je vse od tedaj, ko se je vključil v društvo, med najbolj poštvovalnimi člani, saj je opravljal najrazličnejše dolžnosti od gospodarja, blagajnika in podpredsednika. Kot republiški sodnik je vodil številna klubska in tudi mednarodna ekipna in posamična tekmovanja, izkazal pa se je tudi kot tekmovalci. Pred osmimi leti je bil najboljši drugokategorik v Sloveniji, bil pa je tudi član tržiške ekipe, ki se je leta 1976 uvrstila v prvo slovensko ligo. V društvu odlično skrbijo tudi za vzgojo podmladka, pri tem ima zelo pomembno vlogo Franc Škrjanc, mentor vseh šahovskih krožkov v šolskih športnih društvih.

J. Kikel

Vodi Simon Jenko

KRANJ — Na letošnjem tekmovanju v občinski kegljaški ligi Kranj se za najboljšega v občini bori osem moštev. Po štirih kolid vodi moštvo Simona Jenka iz Podrečja, ki v vseh teh štirih kolid še ni doživel poraza.

Izidi — IV. kolo — Merkur : Iskra Kibernetika 2.340:2.261, Podbrezje : Borec 2.481:2.468, Sava : S. Jenko 2.602:2.616, Elektro : Iskra Telematika 2.519:2.481.

Vrstni red — 1. Simon Jenko (Podrečja) 8, 2. Elektro 6, 3. Iskra Telematika 6, 4. Merkur 6, 5. Sava 2, 6. Borec 2, 7. Podbrezje 2, 8. Iskra Kibernetika 0.

-dh

Skupščina SK Triglav-alpska sekcija

Mladi napredujejo

KRANJ — Preteklo obdobje je bilo za SK Triglav-alpska sekcija izredno pestro. Preko vsega leta so doživeli precej uspehov mladih tekmovalcev, pa tudi vse mogoče težave in probleme.

Uspehi mladih tekmovalcev so klubu dali še večji polet pri delu z njimi. Čeprav so izgubili nekaj tekmovalcev, ki so šli v JLA ali pa so prenehali, in v članski konkurenci nimajo svojega predstavnika, so v skupni konkurenci osvojili četrto mesto. To mesto je zelo dobro, saj se vedno srečujejo s klubi kot so Alpetour, Olimpija, Novinar, Branik, Tržič, Jesenice in drugi, ki že vrsto let krojijo moštveni slovenski in jugoslovanski alpski vrh — in to z večjo materialno osnovo kot jo ima Triglav. Pred nekaj leti so pri SK Triglav začeli delati z mladimi tekmovalci s temeljev in ker je razvojna pot alpskega smučarja od osem do deset let, v klubu še nimajo nobenega tekmovalca v članski vrsti. Zato je to četrto mesto še toliko bolj pomembno, saj so ga dosegli s tekmovalkami in tekmovalci, ki nastopajo šele v pionirski in mladinski konkurenci. V ženski članski državni vrsti imajo Triglavani Mojco Dežman, pri mladinkah pa v državni vrsti nastopata Lea Dežman in Breda Tomažič. Pri pionirjih je v državni reprezentanci

Grega Grile. Poleg tega pa imajo v raznih selekcijah skupaj kar šestintrideset smučarjev, kar pa za tak klub, kot je Triglav, ni slabo.

V tem obdobju so dobili tudi poklicnega trenerja, radi pa bi še enega. Usposobili so vozni park in izboljšali so se odnosi z RTC Krvavec, vendar pričakujejo še boljše sodelovanje. Še vedno bi na Krvavcu radi zgradili lasten dom in to je naloga novega izvršnega odbora, ki mu ponovno predseduje Lojze Dežman.

Klub že vedno »boli«, da niso v prednostni razvrstitvi kranjskih športov, čeprav jugoslovansko alpsko smučanje v svetu uživa velik ugled.

Nov izvršni odbor ima v tem mandatu kopic nalog, ki jih bo moral uresničiti. Klub, ki šteje stoštrideset tekmovalcev, se bo z alpsko solo (letos jih je osemdeset) še bolj povečeval. Dobiti bo treba prostor za pripravo smuča, pridobiti še enega poklicnega trenerja in postoriti bo treba še marsikaj. Čeprav imajo pokrovitelja, Gorenjski tisk, ne bo šlo brez novih dodatnih sredstev združenega dela. Zavedati se je treba, da je smučarja iz dneva v dan dražja in da starši kmalu ne bodo mogli več toliko primakniti iz lastnih žepov, čeprav sedaj za svoje otroke plačujejo zelo veliko.

D. Humer

Svetovni alpski pokal Uspeh naših veleslalomistov, v slalomu pa le Križaj

BOROVEC — Zadnji veleslalomski nastop pred štirinajstimi olimpijskimi igrami v svetovnem pokalu za moške v bolgarskem Borovcu v bistvu na najboljših mestih ni prinesel nič novega. S svojo osemindesetdeseto zmago v svetovnem pokalu je spet slavil Ingemar Stenmark, ki je bil hitrejši od drugega, Marca Girardellija, ki vozi za Luksemburg. Za presenečenje je tokrat poskrbel Italijan Erlacher, ki je bil tretji.

Naši veleslalomisti so spet pokazali, da so prava veleslalomista velesila, saj so kar trije med prvo petnajsterico. Vse kaže, da je Ločan Boris Strel pred Sarajevom le prišel v pravo formo, saj je bil tu na odličnem četrtem mestu, presenetil pa je Jože Kuralt, ki se je uvrstil na odlično peto mesto. S tem mestom je dokazal, da je tudi on v prvi formi. K našemu uspehu je pripomogel še Bojan Križaj, ki je bil enajsti, in nenazadnje tudi šestnajsto mesto Grega Benedika ni od muh.

Rezultati — 1. Stenmark (Švedska) 2:29,60, 2. Girardelli (Luksemburg) 2:30,30, 3. Erlacher (Italija) 2:30,38, 4. Strel 2:31,39, 5. Kuralt 2:31,44 ... 11. Križaj 2:32,97, 16. Benedik (vsi Jugoslavija) 2:33,48.

V SLALOMU LE KRIŽAJ

BOROVEC — Luksemburčan Marc Girardelli je tudi na borovškem slalomu z zmago dokazal, da je res odličen smučar v obeh tehničnih disciplinah. Tokrat mu tudi Šved Ingemar Stenmark ni mogel do živga, čeprav je za vodilnim Girardellijem zaostajal le za malenkost. Škoda je, da ob teh smučarjev ne bo na olimpijski veleslalom in slalom na Bjelašnici.

Naši slalomisti tokrat niso imeli preveč sreče, saj je le Bojanu Križaju uspelo, da se je uvrstil med prvo deseterico, medtem ko sta Cerkovnik in Franko uvrščena med dvajsetim in petintridesetim mestom.

Rezultati — 1. Girardelli (Luksemburg) 1:49,21, 2. Stenmark (Švedska) 1:49,40, 3. Gruber (Avstrija) 1:49,76 ... 9. Križaj 1:51,08, 21. Cerkovnik 1:53,46, 33. Franko (vsi Jugoslavija) 2:16,95.

Svetovni pokal — slalom — 1. Stenmark 106, 2. Girardelli 95, 3. Gruber 73, 4. Križaj 66 ... 24. Kuralt in Zurbriggen 12, 29. Cerkovnik 7, 33. Franko, Hangl in Neuriesser po 5; veleslalom — 1. Zurbriggen 100, 2. Stenmark 95, 3. Enn 74, 4. Girardelli 68, 5. Franko 62, 17. Križaj 13, 33. Benedik 2;

skupno — 1. Zurbriggen 209, 2. Stenmark 201, 3. Wenzel 182 ... 9. Križaj 92, 12. Franko, Enn, Podborski 74.

-dh

NAŠI ŠPORTNIKI

Bojan Globočnik: Nastop na 70-metrski skakalnici

KRANJ — Jutri bodo na stadionu Koševo v Sarajevu svečano odprli štirinajste zimske olimpijske igre '84. Med našimi reprezentanti, ki bodo vkrakovali na stadion Koševo, bo tudi enaindvajsetletni finomehanik v Iskri, član kranjskega Triglava, smučarski skakalec Bojan Globočnik, doma iz Lahovč pri Cerklijah. Bojan Globočnik je v skakalno reprezentanco za Sarajevom prišel v zadnjem trenutku, ko je na 70-metrski skakalnici na Malem Polju na državnem članskem prvenstvu osvojil odlično tretje mesto.

Kdaj se je začela vaša smučarska skakalna kariera?

»Skakati sem začel leta 1974 pri Janezu Bukovniku, ki je bil takrat trener pri Triglavu. Kmalu sem se vključil v mladinsko vrsto in vsako leto menjal trenerje. Pred dvema leti je v klub prišel poklicni trener Sandi Čimžar in začel smo delati tako, kot je treba. Vendar naj še povem, da mi je leta 1976 poškodba vzela vso sezono.«

Zupan najboljši na Obirskem

Obirsko — Na šestem mednarodnem tekmovanju v smučarskih skokih na 25-metrski skakalnici na Obirskem na avstrijskem Koroškem je nastopilo več kot 70 cicibanov in pionirjev, med njimi tudi mladi skakalci kranjskega Triglava. Pri cicibanih je zmagal Zupan, član Triglava, šesti pa je bil njegov klubski tekmeč Špenko. Pri pionirjih je prvo mesto osvojil Kuttin iz Beljaka, od Triglavčanov pa sta se najbolje uvrstila Jagodic na 9. in Stele na 18. mesto.

Skakalci kranjskega Triglava se redno udeležujejo vseh prireditev slovenskega športnega društva Obir iz Železne Kaple. Pred šestimi leti so navezali prijateljske stike in odlej trener Triglava tudi redno skrbi za vzgojo mladih skakalcev in trenerska kadra na Obirskem. Letos se z naraščajniki ukvarja Dejan Sink. Zadnja tekma je pokazala, da v tem slovenskem klubu na Koroškem raste obetaven rod mladih skakalcev.

J. Javornik

ALPINIZEM

Štirje Tržičani kandidati za himalajsko odpravo

Tržič — Med 20 kandidati za himalajsko odpravo na tretjo najvišjo goro sveta, Yalung Kang, so kar štirje Tržičani: Filip Bence, Borut Bergant, Jož Rozman in Iztok Tomazin. To je vsekor veliko priznanje za tržiški alpinizem. Odprava, v kateri bo 12 članov, odšla na pot spomladi prihodnje leto.

Planinska zveza Slovenije je ob koncu minulega leta razvrstila alpiniste številu opravljenih vzponov v domačin tujih gorah. Tudi na tej lestvici vzemajo tržiški alpinisti vidna mesta. Prvi je Franček Knez (AO Impol) s 15 vzponi, drugi Janez Jeglič (AO Domle) z 202 vzponoma, na tretje in četrto mesto pa sta se uvrstila Tržičana Iztok Tomazin s 185 in Filip Bence s 170 vzponi.

J. Kikel

Od hokejistov so vsi vzdignili roke ...

Hokejski reprezentant Gorazd Hiti pravi, da je naš hokej prava reščina, prava beda — Zanje se ne zmeni niti hokejska zveza — Na olimpiadi bodo več ali manj le sodelovali, na tihem upajo dobiti le tekmo z Italijani

Bled — Naša hokejska reprezentanca je v soboto odpotovala v Sarajevu. Ta teden bodo igrali z zahodnimi Nemci, Švedsi in in soboto s sovjetsko reprezentanco.

Hokejisti so odšli z ljubljanske železniške postaje veseli, da bodo sodelovali na olimpiadi, a z domalo nikakršnimi upi. Na tihem upajo, da bodo dobili kakšno tekmo, z Italijani in, če bo sreča mila, s Poljaki — to pa je tudi vse.

Od naših hokejistov so pač vsi vzdignili roke: že nekaj let žalostno »rajžajo« iz B v C skupino,

organiziranost je le navidezna, hokejska zveza noče ali ne zmore zbrati toliko lastne odgovornosti, da bi vsaj redno trenirali. Da niti ne govorimo o opremi ...

Z Gorazdom Hitjem, Mustafom Beščem in Andrejem Vidmarjem smo se pogovarjali o tem, kako so pripravljani na olimpijske tekme.

»Pet dni smo trenirali v Sarajevu, dobro in naporno, a odigrali le dve težji tekmi, kar je občutno premalo,« pravojo hokejisti. V primerjavi z drugimi hokejskimi reprezentancami smo popolni amaterji, da niti ne govorimo o pomoči, ki je v primerjavi z drugimi našimi olimpijskimi reprezentancami sploh nismo bili deležni.

Pred leti je bila hokejska reprezentanca dobra, v B skupini, in to bi tedaj morali izkoristiti. A štiri leta pred Sarajevom se za dobro hokejskega športa pri nas ni storilo prav nič, kar se odraža v naši sedanjih pripravljenosti: manjka nam hitrosti, ostrosti, natančnosti, lastnosti torej, ki jih dobiš le v tekmah z boljšim nasprotnikom.

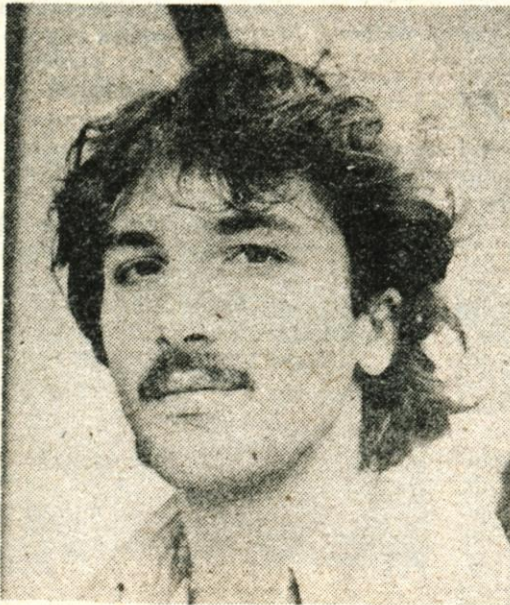
Žalostno je, da smo dobili opremo s Finske dva dni pred odhodom na olimpiado. Vsak hokejist ve, kako težko se je prilagoditi novi opremi, rokavicam in vsemu drugemu, kaj šele, da bi z novo opremo odšel na prvo tekmo, kot bomo šli mi ... Ko smo v Sarajevu trenirali pred olimpiado, smo si palice morali sposoditi pri švicarjih, ki so nas zato kaj čudno gledali. Bunde, te, ki jih imamo na sebi, smo dobili na prošnjo trenerja Semeta v makedoński tovarni, ki nam jih je poklonila.

Naši hokejski reprezentantje, ki so že daleč pred startom v hudo podrejenem položaju, bodo lepo izgledali le na otvoritvi, ko bodo v okviru jugoslovanske olimpijske odprave dobili enotno obleko. Na tekmah jih bodo žulile nove rokavice in nova oprema. Kar se premij tiče, bodo lahko žalostno zmajevali z glavami. Za zdaj le po kljubih prejema po 4.000 dinarjev mesečno hranarine, vendar pod pogojem, da ima klub denar. Če

ga ni, na hranarino čakajo tudi po osem mesecev.

Odnos hokejske zveze do reprezentantov je več kot malodušen: ko so se odpravljali na svetovno prvenstvo, so dan pred tekmovanjem zvedeli, da refundacije osebnih dohodkov sploh ne bo in da niso zavarovani. Zdravnik reprezentance je bil le nekaj dni z njimi, zapustil jih je v Španiji, na olimpiado pa jih bo spremljal.

Če zlobno rečemo, bo v olimpijskih dneh imel žal kar dosti dela, kajti hokejisti, ki se bodo borili bolj z voljo kot telesno pripravljenostjo, ga bodo najbrž hudo potrebovali. Z grenkim nasmehom pravijo, da bodo kar dobri, če bodo preživeli.

Mustafa Bešč: »Borili se bomo po svojih močeh, vendar je komaj kaj upanja, da bi dobili kakšno tekmo.«

Andrej Vidmar: »Vsak hokejist bo pokar največ zmore, a bomo zaradi nezadostnih priprav in nezainteresiranosti do naših prireditev ostali na repu.« — Slike: F. Perdan

li prvi teden, in dvigujejo roke, ko jih zagrebovina po telefonu sprašuje, kaj mislijo o tekmah z Zahodnimi Nemci ... Važno je sodelovati, kaj, ko si kot športniki in predstavniki Jugoslovanske zveze sami želijo veliko več.

Od naše hokejske reprezentance torej smemo ničesar pričakovati, vsakršna obsodba bila krivična. Ničesar jim nismo nudili, najbrž tudi ničesar ne bomo dobili. Če trenerji ne sam »fehtari okoli« in se znajde, kakor se me sam povedali vse. Ob vsem tem je najpomembnejše, da na bogato ali skromno obliko športni mizi nekateri z rompom in pompom niso jo pogaače, drugi pa pod mizo pozabljeni poboljšati drobtine.

In to boli. Če se dogaja v športu, pa še toliko bolj ...

D. Sedč

Gorazd Hiti: »Manjka nam hitrosti, ostrine, natančnosti, saj smo igrali le dve težji tekmi. Američani so jih odigrali najmanj 60.«

Spominski tek Franceta Prešerna — Goran Križnar in Marko Dovjak iz Kranja sta se odzvala »kulturnemu pismu«, v katerem je republiški komite za kulturo pozval k drugačnemu, izvirnemu proslavljanju slovenskega kulturnega praznika. V nedeljo dopoldan sta se v spremstvu vozil Mladinskega servisa in z vencem v rokah podala na Spominski tek Franceta Prešerna — od Prešernovega spomenika v Kranju do pesnikove rojstne hiše v Vrbi. Pobudo tekačev je sprejelo kranjsko turistično društvo, prevzelo organizacijo in poskrbelo tudi za krajši kulturni program pred pričetkom 30 kilometrov dolgega teka. Prireditev, ki združuje šport in kulturo, bo bržčas postala tradicionalna. — C. Zaplotnik

Republiško pionirsko prvenstvo v smučarskih tekih Premoč gorenjskih tekmovalcev

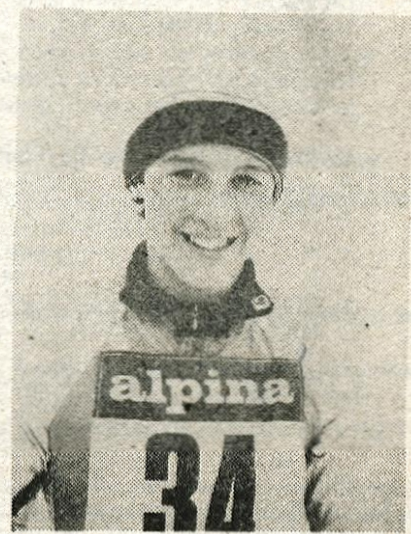
Kokrica — Dvodnevno republiško prvenstvo v smučarskih tekih za mlajše in starejše pionirje in pionirke — bilo je minuli konec tedna na Kokrici — je potrdilo veliko premoč gorenjskih tekmovalcev, ki so osvojili kar šest od skupno osmih republiških naslovov. Tekmovanje je pokazalo, da najbolj delajo z mladimi v Bohinju, v kranjskem Triglavu in v Smučarskem klubu Brdo; iz teh vrst so namreč izšli tudi vsi letošnji republiški prvaki. V teku mlajših pionirjev na tri kilometre dolgi progi se je v prvo deseterico uvrstilo sedem gorenjskih tekačev — štirje Triglavani, dva tekmovalca iz Rateč in en iz TVD Partizan Gorje, zmagal pa je nekoliko presenetljivo Andrej Ažbe iz Kranja. V konkurenci mlajših pionirk so smučarski delavci napovedovali zanesljivo zmago Tjaše Zunkovič iz Kranjske gore, zmagovalke vseh pomembnejših letošnjih pionirskih tekmovanj, ki pa se je tokrat morala zadovoljiti z drugim mestom. Najbolj prepričljivo je naslov republiškega prvaka osvojil Borut Nunar (Triglav) iz Spodnje Besnice, saj je drugouvrščenega Starbka ugnal skoraj za minuto. Med starejšimi pionirkami so velik uspeh dosegle tekačice iz Bohinja. Zmagala je Urška Čop pred klubsko tekmičko Moniko Rozman, njun dosežek pa je

dopolnila še Bernarda Markelj z uvrstitvijo na peto mesto.

Premoč gorenjskih tekmovalcev se je nadaljevala tudi drugi dan tekmovanja, ko so bili na sporedu štafetni teki. Pri mlajših in starejših pionirjih so slavili tekači Triglava, pri mlajših pionirkah ekipa Brda in v konkurenci starejših pionirk štafeta Smučarskega kluba Bohinj.

Na posamičnem prvenstvu je nastopilo 200 tekmovalcev iz 17 slovenskih klubov, v ekipnem tekmovanju pa 42 štafet. Prvenstvo je uspešno pripravila in izvedla tekaška sekcija Smučarskega kluba Triglav.

Rezultati — mlajše pionirke (3 km): 1. Gantar (Brdo) 11.28,3, 2. Zunkovič (Kranjska gora) 11.32,5, 3. Kunstelj (TVD Partizan Gorje) 12.12,2, 6. Kajzar (Rateče) 12.56,7, 10. Mlakar (Kranjska gora) 13.11,2; **mlajši pionirji (3 km):** 1. Ažbe (Triglav) 10.28,5, 2. Trstenjak (Rateče) 10.42,3, 3. Eržen 10.43,3, 4. Zevnik (oba Triglav) 11.15,8, 6. Vidovič (Rateče) 11.23,9, 9. Rutar (Triglav) 12.05,1, 10. Zemva (Gorje) 12.05,9; **starejše pionirke (5 km):** 1. Čop 17.32,9, 2. Rozman (oba Bohinj) 17.38,7, 4. Grašič (Triglav) 18.18,2, 5. Markelj (Bohinj) 18.37,0, 7. Kavčič (Triglav) 18.49,3, 10. Zupan (Gorje) 19.26,3; **starejši pionirji (5 km):** 1. Nunar (Triglav) 14.33,8, 2.

Borut Nunar (Triglav) — republiški prvak med starejšimi pionirji.

Starbek (Ihan) 15.28,6, 3. Logar (Bohinj) 15.51,7, 5. Oman 15.57,6, 6. Zunkovič (oba Kranjska gora) 16.04,7, 9. Zupan (Gorje) 16.21,8, 10. Lapajne (Bohinj) 16.24,2; **štafeta — mlajše pionirke (3 x 3 km):** 1. Brdo 38.01,3, 2. Kranjska gora (Dominko, Mlakar, Zunkovič) 40.17,0, 3. Logatec 41.15,2, 4. Bohinj 43.48,2, 5. Gorje 45.07,2, 6. Triglav 45.12,6; **mlajši pionirji (3 x 3 km):** 1. Triglav I (Eržen, Zevnik, Ažbe) 31.14,4, 2. Rateče I (Vidovič, Erlah, Trstenjak) 35.59,7, 6. Triglav II 37.13,1, 7. Gorje 37.22,3, 9. Bohinj 39.40,3; **starejši pionirji (3 x 5 km):** 1. Triglav (Šorli, Prevodnik, Nunar) 49.48,7, 2. Bohinj (Lapajne, Cerkovnik, Logar) 50.18,0, 3. Kranjska gora (Klofutar, Zunkovič, Oman) 50.41,0, 4. Gorje I 53.04,9, 9. Gorje II 58.01,0; **starejše pionirke (3 x 5 km):** 1. Bohinj (Markelj, Rozman, Čop) 55.07,2, 2. Triglav I (Kavčič, Šorli, Grašič) 58.26,7, 7. Triglav II 1.06,22. — C. Zaplotnik

Med starejšimi pionirkami je prepričljivo zmagala štafeta SK Bohinj v postavi Bernarda Markelj, Monika Rozman in Urška Čop. — Foto: C. Z.

Z avtobusom na trnovski maraton

Kranj — Športno društvo Kokrica organizira avtobusni prevoz na trnovski maraton. Avtobus bo odpeljal izpred Creine v nedeljo, 12. februarja, ob 6. uri. Prijave sprejema ZTKO Kranj še v petek na telefon 21-176.

Zimske športne igre delavcev Peka

Tržič — Konferenca osnovnih sindikalnih organizacij tovarne Peko je v Smakovem in na Zelenici pripravila letošnje prvenstvo delovne organizacije v smučarskih tekih in veleslalomu. Tekmovanje je veljalo kot izbirno za udeležbo na tradicionalni »šušariadi«, ki je bila v nedeljo na Ulovki.

Rezultati prvenstva tovarne Peko — tek na smučeh — ženske: 1. Lidija Ambrož 2. Štefka Gros, 3. Tea Marinšek (vse SDS); **moški — do 30 let:** 1. Jože Bohine (Orodjarna), 2. Jože Štefe (DSSS), 3. Peter Mihelič (DSSS); **nad 30 do 40 let:** 1. Darko Lavšegar (Mreža), 2. Marjan Sedej (Obutev), 3. Stanislav Valjavec (DSSS); **nad 40 let:** 1. Janez Ambrož (DSSS), 2. Štefan Gros (Obutev), 3. Franc Stritih (Orodjarna); **veleslalom — ženske — do**

30 let: 1. Suzana Ruparčič (Komerčiala), 2. Blanka Ruparčič (Obutev), 3. Milena Dolžič (DSSS); **od 30 do 40 let:** 1. Majda Kramar (DSSS), 2. Olga Benčina (Obutev), 3. Milena Soklič (Jugoplast); **nad 40 let:** 1. Dorca Roblek (Komerčiala), 2. Silva Stritih (DSSS); **moški do 30 let:** 1. Jože Meglič (Mreža), 2. Marko Primožič (Orodjarna), 3. Marko Peharc (DSSS); **od 30 do 40 let:** 1. Anton Primožič (DSSS), 2. Anton Meglič (Obutev), 3. Nande Kramar (DSSS); **od 40 do 50 let:** 1. Niko Hladnik (Komerčiala), 2. Pavel Roblek (Obutev), 3. Janez Ahčin (Komerčiala); **nad 50 let:** 1. Franc Stritih (Orodjarna), 2. Janez Kallišnik (Mreža), 3. Karel Prešeren (Orodjarna).

J. Kikel

Obiskali smo Merkurjevo prodajalno na Jesenicah

Če se pri jeseniškem Merkurju ne dobi, tudi drugod nimajo — Pestra izbira materiala in lepe uvožene talne obloge — Plošče in kasete

Prodajalna kranjskega Merkurja na Jesenicah nudi potrošnikom pestro izbiro najrazličnejšega blaga že vse od otvoritve leta 1969. Tedaj so prodajalno odprli v UNIONU, nasproti železniške postaji in ob avtobusni postaji, tako da so blizu tudi tistim prebivalcem jeseniške občine, ki prihajajo po nakupih iz drugih krajev.

V prodajalni prodajamo artikole široke potrošnje, pravi poslovodkinja Danica Lovše, ki je dolgoletna trgovka in poslovodkinja že petnajst let. Tako je na policah različna posoda, keramika, sanitarna keramika, inštalacijske, zlatina, kasete, plošče, akustika, bela tehnika.

Nudimo pač vse, kar se dobi na tržišču, nimamo tistih artiklov, ki jih ni na tržišču ni. V zadnjem času go še posebej zanimive razne lepe talne obloge, med njimi tudi iz kovca. Kupcem so na voljo talne obloge za kuhinje, predsobe, dnevne sobe, skratka, precejšnja izbira.

V skladišču in na policah je ves elektroinstalacijski material, tu so svetila, luči, lepe stenske ure. Kupec dobi domala vse na enem mestu.

Ko se sprehodimo po Merkurjevi prodajalni, vidimo, da je nadvse okusno in lepo urejena, prodajalci pa prijazni in uslužni. V Merkurju so se potrudili in Jeseničanom nudijo na enem mestu veliko in pestro izbiro materialov za dom in družino, kar je velika prednost: ni ti treba od trgovine do trgovine, kajti če v Merkurju ni, se tudi drugod ne dobi.

V Merkurju je zaposlen prodajalec Iztok Potočnik, tu dela že enajsto leto in ima zato bogate izkušnje na svojem delovnem mestu.

»Merkur na Jesenicah je prodajalna tehnične stroke s tremi oddelki, kjer prodajamo vodovodni material, elektroinstalacije in orodje. Trgovina je dobro založena, na zalogi imamo ves material, ki se dobi na tržišču. Včasih prodajalci nimamo

časa in se ne moremo povsem posvetiti kupcu, ponavadi pa mu ustrezljivo postrežemo. Nekateri potrošniki so zadovoljni, drugi precej nejevoljni, ker manjka tistega materiala ali artiklov, ki jih že dolgo ni na tržišču.

Prodajalna Merkurja na Jesenicah je vredno obiskati, saj vas bodo že v začetku gotovo zamikali lepi prstani, ročne in stenske ure, izredno dobro založeni so s ploščami in kasetami, gospodinjje se bodo navduševale nad jedilnimi servisi in kuhinjsko posodo, svetili, opremo za kopalnice, talnimi oblogami...

In za Merkur na Jesenicah resnično velja tisto, ponovno poudarjeno: »Če pri Merkurju ni, se tudi drugod ne dobi...«

Danica Lovše, poslovodkinja

Iztok Potočnik, prodajalec

MERKUR KRANJ

Dobra izbira

Alema Pridojčič z Jesenic: »Ogledujem si gospodinjske strojčke, kajti enega bi rada kupila. Vedno rada zaidem v Merkurjevo prodajalno, saj imajo pestro in veliko izbiro. Tudi če nimam namena, da bi kaj kupila, rada zavijem v prodajalno, saj tako vedno vidim, kaj je na tržišču novega.«

Ivan Remer gostilničar z Jesenic: »Že tedaj, ko sem bil zaposlen v mojštraniškem Koku, sem kot nabavni referent vedno kupoval v jeseniškem Merkurju, saj so imeli vedno dobro založeno skladišče. Tudi zdaj se po potrebi oglašim v prodajalni, zdaj kupujem elektromaterial. Pri Merkurju se dobi veliko tistega, kar je na tržišču na voljo.«

Tahir Alagič z Jesenic: »Nikjer na Jesenicah ni na izbiro toliko kaset in plošč kot prav v tej prodajalni, zato tu redno kupujem plošče z bosansko narodno glasbo. Danes iščem prav določeno ploščo, dobil sem jo in odhajam zadovoljen iz trgovine.«

Leпо urejena prodajalna Merkurja v jeseniškem Unionu, nasproti železniške postaje

ISKRA TELEMATIKA
Industrija za telekomunikacije
in računalništvo
Kranj, n. sol. o.

Komisija za kadrovske zadeve Delovne skupnosti Komercialna Kranj objavlja prosta dela in naloge

1. VODJE SKUPINE ZA TERMO IN DUROPLASTE

Pogoji: — diplomirani ekonomist,
— 5 let delovnih izkušenj,
— znanje tujega jezika.

2. VODJE SKUPINE ZA ELEKTROMECHANSE DELE IN OBDELAVO KOVIN

Pogoji: — diplomirani ekonomist,
— 5 let delovnih izkušenj,
— znanje tujega jezika.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom dosedanjih delovnih izkušenj v 15 dneh po objavi na naslov Iskra Telematika, Kadrovska služba, Savska loka 4, 64000 Kranj.

GRADIS
TOZD GE JESENICE
Prešernova 5

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge v naslednjih delokrogih:

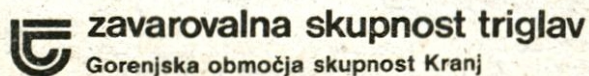
1. ZELO ZAHTEVNA MINERSKA OPRAVILA

Pogoj: — poklicna šola in tečaj za VK,
— dve leti delovnih izkušenj.

2. ZAHTEVNA SPECIALNA OPRAVILA KOVINSKE STROKE

Pogoj: — poklicna šola kovinske smeri,
— vsaj eno leto delovnih izkušenj.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Prijave pošljite na naslov GIP Gradis, TOZD GE Jesenice, Prešernova 5, Kadrovska služba.

Gorenjska območja skupnost Kranj

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV KRANJ
Gorenjska območna skupnost Kranj

Odbor za medsebojna delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

- ZBIRANJE PONUDB ZA SKLENITEV ŽIVLJENJSKIH ZAVAROVANJ IN INKASIRANJE PREMIJ V ZASTOPU BLED-ZG. GORJE**
- OPRAVLJANJE ADMINISTRATIVNO-MANIPULATIVNIH DEL V ZVEZI Z LIKVIDACIJO OBVEZNOSTI IZ NASLOVA ŽIVLJENJSKIH IN NEZGODNIH ZAVAROVANJ**

Delovno razmerje bo sklenjeno s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

Za opravljanje navedenih del in nalog morajo kandidati izpolnjevati poleg splošnih še naslednje pogoje:

pod 1. — da imajo popolno srednjo šolo oziroma najmanj poklicno šolo,
— najmanj 2 leti delovnih izkušenj,
— starost najmanj 18 let,
— odslužen vojaški rok,
— veselje za terensko delo in za delo z ljudmi.

pod 2. — da imajo končano srednjo strokovno izobrazbo administrativno-ekonomske smeri,
— najmanj 2 leti delovnih izkušenj.

Prošnje je treba nasloviti na naslov Zavarovalna skupnost Triglav, Gorenjska območna skupnost Kranj, sektor za samoupravno organiziranost in kadre.

K prošnji je treba predložiti zadnje šolsko spričevalo in kratek življenjepis.

Rok za oddajo prošnje poteče 8. dan po objavi. O izbiri bodo kandidati obveščeni najkasneje v roku 30 dni po izteku objavnega roka.

ŽIVILSKI KOMBINAT ŽITO LJUBLJANA n. sol. o.
TOZD Pekarna Kranj, n. sub. o.
Dražgoška 8

Komisija za delovna razmerja TOZD Pekarna Kranj objavlja prosta dela in naloge

SKLADIŠČNEGA DELAVCA (skladiščni manipulant) v skladišču mlevskih izdelkov

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— delo je v dopoldanskem času,
— delovno razmerje sklenemo za določen čas,
— poskusno delo traja 1 mesec.

Kandidati naj prijave pošljejo v 8 dneh po objavi razpisa na naslov ŽITO LJUBLJANA, TOZD Pekarna Kranj, Dražgoška 8.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po odločitvi Komisije za delovna razmerja TOZD.

Obrtno podjetje
za popravilo tehtnic
TEHTNICA Kranj
Benedikova 1

razpisuje po sklepu komisije za medsebojna razmerja prosta dela in naloge

ADMINISTRATIVNO-KOMERCIALNEGA REFERENTA

Pogoj: — ekonomski ali administrativni tehnik

Delo se združuje za nedoločen čas z 2-mesečnim poskusnim rokom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh na naslov TEHTNICA Kranj, Benedikova 1. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

ELEKTROINDUSTRIJSKA MONTAŽA ELIM
Hrušica 72 c, Jesenice

razpisuje na podlagi sklepa delavskega sveta prosta dela in naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostjo

VODENJE SPLOŠNEGA SEKTORJA

Kandidati morajo poleg z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

— višja šola pravne ali upravne smeri,
— 36 mesecev delovnih izkušenj na takih ali podobnih delih.

Mandatna doba traja 4 leta.

Kandidati naj pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov Elektroindustrijska montaža, Hrušica 72 c, Jesenice. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

TRIGLAV KONFEKCIJA
p. o.
KRANJ,
Savska cesta 34

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

1. ŠIVANJE ŽENSKÉ KONFEKCIJE

Pogoj: — poklicna tekstilna šola šiviljske smeri.

2. ŠIVANJE VZORČNIH MODELOV

Pogoj: — poklicna tekstilna šola šiviljske smeri,
— 2 leti delovnih izkušenj.

Poskusno delo za objavljena dela je 3 mesece.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in dosedanjih del sprejemamo 15 dni po objavi.

Kandidati bodo o izidu izbire obveščeni najkasneje v 30 dneh po veljavnosti objave.

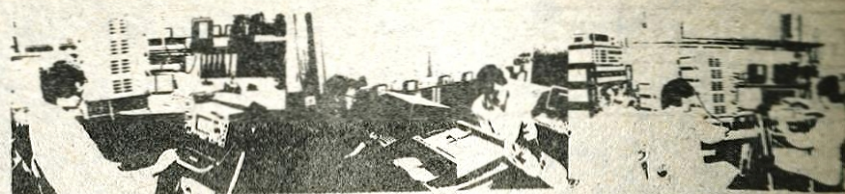
KMETIJSKA ZADRUGA ŠKOFJA LOKA

Prodaja

TRAKTORJE T-40 A »SUPER«, 39 KW (53 KM)
Pogon na vsa štiri kolesa, s kabino.

Plačilo v dinarjih za gotovino ali posojilo.

Dobava takoj.
Informacije dobite po telefonu 064-60-749.

Iskra

ISKRA KIBERNETIKA
Industrija merilno-regulacijske in stikalne tehnike
KRANJ, n. sol. o.

Delavski svet TOZD MERILNE NAPRAVE KRANJ razpisuje prosta dela oziroma naloge delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

- VODJE TEHNIČNEGA RAZVOJA**
- VODJE PROIZVODNJE**

Kandidati morajo poleg z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

pod 1. — visokošolska izobrazba tehnične smeri,
— 5-letne delovne izkušnje

pod 2. — visokošolska ali višješolska izobrazba tehnične ali organizacijske smeri,
— 5-letne delovne izkušnje

Skupni pogoj za obe razpisani deli je izpolnjevanje pogojev, ki jih za delavce s posebnimi pooblastili določa družbeni dogovor o uresničevanju kadrovske politike v občini Kranj.

Mandat za razpisana dela je 4 leta.

Komisija za delovna razmerja TOZD ORODJARNA objavlja prosta dela in naloge

- STROKOVNEGA SODELAVCA v gospodarski pripravi proizvodnje**
- VEČ DELAVCEV ZA OPRAVLJANJE KOVINSKO-OBDELOVALNIH DEL (rezkanje, brušenje)**

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

pod 1. — visokošolska izobrazba strojne ali organizacijske smeri,
— 5-letne ustrezne delovne izkušnje,
— 3-mesečno poskusno delo

pod 2. — 3-letna poklicna izobrazba kovinarske smeri ali srednjošolska izobrazba strojne smeri,
— zaželeno ustrezne delovne izkušnje,
— 3-mesečno poskusno delo

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev kratkim opisom dosedanjih delovnih izkušenj pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov ISKRA KIBERNETIKA, Kadrovska služba Savska loka 4, 64000 Kranj, z oznako »razpis Merilne naprave oziroma »objava Orodjarna«.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 60 dneh po končanem roku zbiranje prijav.

KMETIJSKA ZADRUGA ŠKOFJA LOKA

Objavlja prosta dela in naloge s polnim delovnim časom:

1. KMETIJSKEGA POSPEŠEVALCA

Pogoj: — visoka ali višja izobrazba agronomske smeri,
— 2 leti delovnih izkušenj.

2. POSPEŠEVALCA ZA UREJANJE ZEMLJIŠČ

Pogoj: — visoka ali višja izobrazba agronomske smeri,
— 2 leti delovnih izkušenj.

3. ŠOFERJA — VOZNIKA TOVORNJAKA

Pogoj: — KV šofer, voznik C kategorije.

Prijave s kratkim opisom del, ki jih je kandidat opravljal doslej ter z dokazili o zahtevani strokovni izobrazbi sprejema sekretariat zadruga 8 dni po objavi oglasa.

O izidu izbire bomo kandidate obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

GORENJSKA KMETIJSKA ZADRUGA TZO NAKLO

Komisija za delovna razmerja oglašja prosta dela in naloge

PRODAJALCA v trgovini TZO NAKLO

Kandidati naj izpolnjujejo naslednje pogoje:

— šola za prodajalce,
— delovne izkušnje niso potrebne,
— natančnost in smisel za delo z ljudmi

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Poskusno delo traja 2 meseca.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev 15 dneh od objave na naslov Gorenjska kmetijska zadruga, TZO Naklo, Ulica 26. julija 24, Naklo.

O rezultatih izbire bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po opravljeni izbiri.

MALI OGLASI tel.: 27-960 PRODAM

Prodaj TRAKTOR — ferguson 39. Jernej Meglič, Potarje 3, Tržič 1041
Prodaj 3 leta staro KOSILNICO BCS, širina 110 cm. Telefon 064-65-024 1216
Prodaj 10 tednov stare JARKICE in 20 do 15 kg težke PRAŠICE. Stanonik, Log 9, Škofja Loka 1217
Prodaj KRAVO in TELICO, visoko brejo. Polde Triler, Sv. Duh 19, Škofja Loka 1218
Prodaj dobro ohranjeno trajnožareno PEČ. Informacije po tel. 44-608 1219
Prodaj skoraj nov ŠIVALNI STROJ danica elektroni. Helena Žonta, Moša Pijade 6, Kranj 1220
Prodaj brejo KRAVO. Tupaličič 28, Predvor 1221
Prodaj KRAVO po teletu, po izbiri. Mavčič 40 1222
Oddaj mlade PSE — novofundlandce. Valjavec, Sp. Veterino 1, Tržič 1223
Prodaj trodelno OMARO z mizo in HODENDRON s 35 listi. Telefon 21-72 1224
Prodaj globok OTROŠKI VOZIL-ČEK, ZIBKO in OMARO, primerno za garderobo. Boro Mikič, Kidričeva 2 1225
Prodaj TELIČKO, staro 3 tedne. Podbrezje 78, Duplje, tel. 70-190 1226
Prodaj CB POSTAJO, cena 2 SM, in dobro ohranjeno TOMOS automatic 3, cena 2 SM. Bojan Telepeček, C. 4. julija 11, Tržič 1227
Prodaj 3 mesece brejo KRAVO, četrto tele. Erzar, mlin, Moste 68, Košmenda 1228
Prodaj 4 tekoče metre dobro ohranjene KUHINJSKIH ELEMENTOV. Rup, Kranj, Grmičeva 7, tel. 24-133 1229
Prodaj BIKCA simentalca, starega 4 tedne, zelo lepega, za nadaljnjo rejo in 700 kosov strešne opeke špičak, ter železen SOD za gnojnico. Sp. Brnik 52, Cerklje, tel. 42-301 1230
Prodaj TERMOAKUMULACIJSKO PEČ 3 kW ter keramično — električno PEČKO, oboje v uporabi tri mesece. Franc Jerič, Savska Loka 5 1231
Prodaj novo 530-litrsko ZAMRZOVALNO SKRINJO. Naslov v oglašnem oddelku. 1232
Prodaj novo 380-litrsko ZAMRZOVALNO SKRINJO. Janez Martič, Tržič, Deteljiča 4 1233
Prodaj sedem tednov staro TELIČKO simentalca in lepa JABOLKA. Bašelj 17, Predvor 1254
Prodaj več akvarijskih RIB. Finzgar, Tavčarjeva 28, tel. 064-24-960, pooldan 1255
Ugodno prodaj malo rabljen ŠTEPILNIK za etažno centralno ogrevanje, 12.000 kcal. Marjan Valjavec, Pot Zali rovt 9, Tržič 1256
Ugodno prodaj barvni TELEVISION. Nada Jalen, Rodine 33, Žirovnica 1257
Prodaj POMIVALNI STROJ. Informacije po tel. 27-553 1258
Prodaj globok OTROŠKI VOZIL-ČEK. Telefon 81-098 1259
Ugodno prodaj POGRAD, primeren za vikend in PRALNI STROJ Gorenje, starejšega tipa z manjšo okvaro. Nat. Slatnar Milka, C. 4. julija 43, Bitnica, Tržič ali tel. 50-752.
Prodaj pet tednov starega TELETA simentalca. Tel. 21-835
Prodaj TV Gorenje barvni in avto-radio stereo digital s 30 W zvočniki. Tel. 27-921.

KUPIM

Kupim rabljene KUHINJSKE ELEMENTE. Telefon 41-065 1234

VOZILA

Prodaj GOLF JGL, letnik 1981. Telefon 064-60-159 1096
Prodaj ZASTAVO 101. Telefon 1235
Prodaj novo tovorno PRIKOLICO osebnih avto, nosilnost 500 kg. Tavčarjeva 28, Kranj 1236
Prodaj MOTOR APN-4, letnik 1981. Franc Matej, Ljubno 60, Podnart 1237
Prodaj DIANO, november 1978. Puhar, Škofja Loka, tel. 60-480 1238

Prodaj nove rezervne dele za sprednji koš Z-101 v kompletu (2 koloseka, masko, haubo, pokrov, 2 blatnika, 2 praga in 3 nosilce). Telefon 064-62-703 vsak dan od 19. do 20. ure 1239
Prodaj RENAULT 12, karamboliran. Informacije v gostilni pri »Krvinu«, Tržič 1240
Prodaj ŠKODO 110 L, letnik 1975, celo ali po delih. Rafet Radončič, Zlato polje 2/B, Kranj 1260
Kupim ZASTAVO 750, starejšo, brez motorja ali s pokvarjenim. Telefon 83-464 1261

STANOVANJA

Nujno kupim GARSONJERO v Kranju. Ponudbe pod: Gotovina — garsonjera 1241
Oddaj SOBO s centralnim ogrevanjem, po možnosti dvema pilotoma ali šoferjema, ki vozita za špedicijo. Telefon 26-958 1242
Mlada družina išče enosobno STANOVANJE na Jesenicah za dobo dveh let. Naslov v oglašnem oddelku. 1243

POSESTI

Prodaj ZEMLJIŠČE z zazidljivo parcelo v Sovodnju, 8000 m² (Poljanska dolina). Matevž Lindav, Sp. Jezersko 13 1136

ZAPOSLOTITVE

KV NATAKARJA sprejemamo v redno delovno razmerje. Restavracija LETALIŠČE LESCE, tel. 74-186 1244
Takoaj zaposlim KOVINOSTRUGARJA ali osebo, ki ima veselje do tega poklica. Pipanova 60, Šenčur 1245
Zaposlim fanta za polnjenje avtomatov. Zaželen elektrotehnik ali finomehanik. Klanšek Vili, Brezje 76/A 1246

NAJDENO

Zatekel se je PES — škotski ovčar. Naslov v oglašnem oddelku. 1247
Na Gorenjski cesti 10 v Naklem je nekdo nekaj izgubil. Po 8 dneh bo odano na postajo milice Kranj 1248

PRIREDITVE

Skupina MODRINA in hotel CREINA vabita vsak petek in SOBOTO na zabavo s PLESOM, od 20. do 01 ure. Rezervacije sprejemamo v recepciji po tel. 23-650 1149

OSTALO

Oseba, ki je v nedeljo, 29. januarja, pomotoma vzela ROKAVICE v hotelu na Krvavcu, naj jih vrne osebno ali po pošti na Združenje obrtnikov Kranj 1152
Svarilo, s katerim svariva tov. Petra Žemva, Razgledna 14, Bled, da preneha z lažnimi klevetami proti zakoncu Albreht. Prav tako opozarjam vse

ženske iz Rečice, ki so prenašale njegove laži napraj, da naj prenehajo s temi lažmi, sicer jih bom sodno preganjal. Zakonca Jože in Metka Albreht, Podhom 30, Zg. Gorje 1249
Opozarjam Maksa Babška, Frankovo naselje 74, Škofja Loka in Nika Ignatova, Hafnarjevo naselje 95, da ne hata širiti neresnične govorice, sicer ju bom sodno preganjal. Upokojeni parketarški mojster Jože Pirman, Hafnarjevo naselje 83, Škofja Loka 1250
Iščem INŠTRUKTORJA matematike za I. letnik srednje šole, po možnosti iz Kranja. Oglasite se po tel. 25-418 1251
Iščem VARSTVO za 7-mesečnega otroka na območju Kokrice. Petelinšek, C. na Belo 1, Kranj 1252
Iščem INŠTRUKTORJA za usposabljanje na pletilnem stroju. Plačilo po dogovoru. Naslov v oglašnem oddelku. 1253

kamniška gorčica

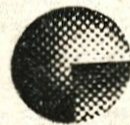
ISKRA TELEMATIKA
Industrija za telekomunikacije in računalništvo
KRANJ, n. sol. o.

Komisija za kadrovske zadeve Delovne skupnosti Komerciala Kranj objavlja prosta dela in naloge

SAMOSTOJNEGA KORESPONDENTA
(delo za določen čas — nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu)

Pogoji:
— poklicna administrativna šola,
— 2 leti delovnih izkušenj

Kandidati naj pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom dosežanih delovnih izkušenj pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Iskra Telematika, Kadrovska služba, Savska loka 4, 64000 Kranj.

Tiskarna in kartonaža GORENJSKI TISK, n. sol. o., Kranj
Moše Pijade 1

Delavski svet TOZD Dodelava Kranj, b. o. razpisuje v skladu s statutom TOZD dela in naloge individualnega poslovnega organa TOZD Dodelava Kranj, b. o.

VODJE TOZD DODELAVA

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima višjo šolsko izobrazbo,
- da ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj v grafični dejavnosti ali dejavnosti v okviru TOZD,
- izpolnjevati mora pogoje, ki jih za poslovne delavce določa družbeni dogovor o uresničevanju kadrovske politike v občini Kranj,
- ne sme biti kaznovan ali v kazenskem postopku po 511. členu zakona o združenem delu.

Mandat za individualnega poslovnega organa TOZD v smislu statuta TOZD traja 4 leta.

Rok za sprejemanje prijav je 15 dni po objavi razpisa. Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo priporočeno na naslov Tiskarna in kartonaža Gorenjski tisk, n. sol. o. Kranj, Moše Pijade 1, tajništvo, pod oznako »za razpisno komisijo 700«.

O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po zaključku razpisnega roka.

SOZD ALPETOUR
ŠKOFJA LOKA
TOZD Mehanične delavnice

Objavlja na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja dela in naloge

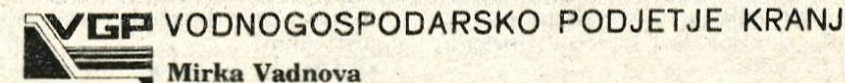
POMOŽNE DELAVKE
za čiščenje pisarniških prostorov in razdeljevanje hrane

Pogoji: — dokončana osnovna šola ali z delom pridobljene delovne zmožnosti,
— delo v popoldanskem času,
— poskusno delo 1 mesec

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema Kadrovska služba v Škofji Loki, Titov trg 4 b, 8 dni po objavi.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 60 dni po izteku prijavnega roka.

Mirka Vadnova

Komisija za delovna razmerja oglašja prosta dela in naloge

STROJNIKA TEŽKE GRADBENE MECHANIZACIJE
— BAGERISTA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev za pridobitev lastnosti delavca v združenem delu za nedoločen čas s polnim delovnim časom izpolnjevati še naslednje pogoje:

- imeti morajo končano poklicno šolo mehanske ali kovinske stroke in tečaj za strojnike težke gradbene mehanizacije,
- 2 leti delovnih izkušenj,
- poskusno delo traja 1 mesec,
- uspešno opravljen predhodni preizkus praktičnega znanja na bagru.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave s priloženim življenjepisom, dokazilom o strokovnosti ter potrdilom o stalnem bivališču na naslov najkasneje v 8 dneh po objavi. Prošenj brez zahtevanih dokazil komisija za delovna razmerja ne bo obravnavala. Po poteku objavnega roka bodo kandidati obveščeni pismeno o izbiri najkasneje v roku 40 dni po poteku objavnega roka.

SERVISNO PODJETJE
KRANJ
Tavčarjeva 45

Komisija za delovna razmerja in delitev sredstev za OD razpisuje potrebo po:

- 4 GRADBENIH DELAVCIH
- KV TESARJU
- KV ZIDARJU oziroma KV PEČARJU

Pogoji za sprejem na delo so:

- pod 1. — NK delavec — poizkusno delo 30 dni
- pod 2. — KV tesar — poizkusno delo 45 dni
- pod 3. — KV zidar oziroma KV pečar — poizkusno delo 45 dni

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev oddajte kadrovske službi podjetja 8 dni po objavi razpisa.

Vse kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po sprejemu sklepa o izbiri.

ZAHVALA

Ob prezgodnji smrti drage žene, mamice in hčerke

NADE REPE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na zadnji poti. Iskrena zahvala sosedom za nesebično pomoč, sodelavcem Špecerije za cvetje in ganljiv poslovljni govor, kakor tudi sodelavcem Živil in godbi na pihala. Posebno zahvalo dr. Markežu in bolniškemu osebju Internega oddelka Bolnišnice Jesenice, za veliko pozornost in pomoč v zadnjih trenutkih.

ŽALUJOČI VSI NJENI

Gorje, Radovljica, Jesenice, Lendava, 24. januarja 1984

V 63. letu starosti je omagalo srce našega preljubega moža, zlatega očeta, brata, deda, strica in svaka

ALOJZA MURNA

iz Stražišča pri Kranju

Do svoje zadnje poti leži v mrliški vežici na pokopališču Zg. Bitnje pri Kranju, tu se bomo poslovili od njega v torek, 7. februarja 1984, ob 15.30.

VSI NJEGOVI

Kranj, 5. februarja 1984

Minilo je leto dni,
ko tebe, naša draga, ni.
Nisi na vrtu, ne v hiši
a v naših srcih si...

V SPOMIN

Draga žena, ljubeča in skrbna mama

STANISLAVA KEJŽAR

roj. RIHTARŠIČ iz Begunj

nas je za vedno zapustila 6. februarja 1983. Globoké rane se ne zacelijo, še vedno je z nami, ne da se pozabiti njene vdanosti in topline, ljubečega srca in njene skrbi za vse nas, ki za njo žalujemo. Vam, ki tudi obiskujete njen prerani grob, ji prinašate cvetje, prižigate svečke ali pa se je samo v lepem spominjate, hvala!

NJENI: mož Jože, otroci Jožica, Slavko, Tonček in Marjan
Begunje, 6. februarja 1984

Prijeten kotichek ob Sori

Gost vedno zahteva, da je dobro postrežen — Gostilna Vigred dobro obiskana — Za goste bodo uredili tudi sobe

Morda ste se že peljali prek Reteč, opazili ob čisti tabli, ki vabi v gostilno Vigred, v njej pa se še niste oglašili. Toda do nje sploh ni daleč. Le majhen ovinek mimo rešetke tovarne Iskra, pa skozi podvoz pod železnico, malce skozi gozd... in že ste na cilju. Zares na lepem kraju je. Posebno polleti privablja številne obiskovalce, saj je le streljaj od reke Sore. Pa tudi zdajle pozimi bodo »šef« Zdravko Debeljak, njegova žena Marija, njen »podmladek« Luka in Brane ali kdo drug od streežnega osebja znali poskrbeti za prijetno počutje.

Čeprav je Zdravko, ki je doma iz Poljanske doline, komaj 35 let, je že izkušen gostinec. Gostilno šolo je končal na Bledu. Kar sedemnajst let bo že od takrat. Potlej si je nabiral izkušnje na blejskem gradu, v Ribnem pri Bledu, v blejskem hotelu Golf, pa v gostilni Lovca v Goricih pri Golniku...

»In zdaj sem že dobrih šest let tu,« pravi Zdravko. »Ko sem prišel, je bilo treba kar precej obnoviti. Posebej sem uredil bife, uredil kuhinjo, nova pa je tudi soba za zaključene družbe, ki lahko sprejme do 30 oseb. Tule naokoli so tudi bungalovi, sob pa še

ni, a jih nameravam urediti. Seveda pa je vse odvisno od denarja. Z bungalovi vred bi lahko imel kakih 12 ležišč.«

Treba je reči, da je gostilna Vigred — nekateri so ji dali vzdevek »V smrek'cah« — zares okusno urejena. Zdravko je pri njenem opremljanju uporabljal predvsem les.

»Poleti mi močno primanjkuje prostora,« pravi Zdravko. »Pri nas namreč poznamo dve skrajnosti. Poleti skorajda nimamo kam za obiskovalce, saj je zaradi bližine Sore — le 150 metrov je oddaljena — ogromno kopalcev, pozimi pa zaradi oddaljenosti od glavne ceste, pa čeprav je do tu le 500 metrov, ljudje kar malce pozabijo na nas. V sezoni imamo ob sobotah in nedeljah tudi živo glasbo, zdaj pa je to nemogoče, saj je v notranjih prostorih le 80 sedežev.

In kako Zdravko gleda na razmere v gostinstvu?

»Prispevki na osebne dohodke so odločno previsoki,« pravi. »Skoraj nemogoče je obdržati kvaliteten kader, saj ga na ta način ne moreš tako stimulirati, kot bi bilo treba. Toda dobre delavce bi bilo treba na vsak način tudi dobro nagraditi. Vedeti je treba, da gost zahteva samo eno

stvar — dobro postrežbo. Je pa že tako, da ljudje čutijo predvsem pravice, dolžnosti pa se zavedajo veliko premalo. Rekel bi, da gre velikokrat že bolj za izkoriščanje delodajalcev kot pa delavcev.«

Po dobrotah, ki jih za sladokusce nudijo v Vigredi, sem povprašal Zdravko ženo Marijo.

»Gostje se največ odločajo za zrezke z gobami, kalamare, bikova jajca, postrvi, palačinke Vigred ter razne sladice,« je dejala. »Sicer pa pripravljamo tudi druge jedi po naročilu. Med pijačami pa bi morda med posebnosti prištela češnjevca ter odprto berbero.«

Tudi načrtov za naprej ima Zdravko še veliko.

»Tisti, ki dela v gostinstvu, sam s seboj nikdar ne bi smel biti zadovoljen,« pravi. »Tudi jaz bi še želel izboljšati svojo ponudbo. Čimprej nameravam za goste urediti tudi sobe. Še najboljše pa bi bilo, da bi se z eno od delovnih organizacij dogovoril, da bi gostilno uporabljala kot počitniški dom. Za letovanje delavcev bi bilo tu kot nalašč. Lahko bi hodili tudi na smučanje na Stari vrh ali pa v bazen v Škofjo Loko in Železnike. Za prevoz bi prav lahko poskrbel, saj imam svoj kombi.«

Janez Govekar

GLASOVA ANKETA

Prvo delo, potem igre

Kranj — Jutri se bodo v bosansko-hercegovskem glavnem mestu pričele 14. zimske olimpijske igre. 2100 radijskih in televizijskih delavcev iz vseh osmih jugoslovanskih RTV centrov ter številni pišočni novinarji bodo skrbeli, da bodo ljubitelji zimskih športov pravočasno in natančno seznanjeni z dogajanjem na tekmovaških in v olimpijskem mestu.

Bodo igre in neposredni radijski in televizijski prenosi olimpijskih tekmovalj zmotili vsakdanji delovni in življenjski utrip, bo zavoljo prireditve v Sarajevu trpelo delo, se bo poznalo pri storilnosti in proizvodnji...? Takšna in podobna vprašanja smo zastavili trem občanom v današnji Glasovi anketi.

Tone Strlič, modelar v kranjski Planiki, doma iz Podbrezj: »Resda so olimpijske igre prvič v naši državi, vendar menim, da zaradi njih ne bi smelo priti do zastojev v proizvodnji. V naši tovarni večino delavcev priganja tekoči trak in ta se bo tudi med olimpijskimi igrami vrtil enako hitro kot v vseh ostalih delovnih dneh. Nedopustno bi bilo, da bi med delovnikom gledali televizijski prenos; še toliko bolj, ker bodo popoldan na sporedu skrajšani posnetki najzanimivejših dopoldanskih tekmovalj. Morebiti bodo le v pisarnah in v oddelkih, kjer to dopušča narava dela, vključili radijske sprejemnike in poslušali prenos vožnje smučarjev prve jakostne skupine.«

Tine Klemenčič, trgovski potnik v Združenih lesni industriji Tržič, doma s Pristave: »Če se gremo stabilizirati, potem si ne smemo privoščiti, da bi ustavili stroje in med delovnim časom posedli k televizorjem. Nekateri bodo v dneh, ko bo vozil Bojan Križaj, prinesli s sabo radijske sprejemnike in »lovili« na uho razplet olimpijske tekme. Delo ne sme trpeti, upoštevati moramo dogovor-

jene roke in pravočasno dobavit domačim in tujim kupcem naše izdelke. V Tržiču vlada veliko zanimanje za olimpijske igre; kot vem, bo zadnji dan, ko je na sporedu slalom, krenilo iz našega mesta v Sarajevo kar precej avtobusov. Križaj, Franko in Ulaga imajo lepe možnosti, da osvojijo kolajno; zadnja tekma alpskih smučarjev v bolgarskem Borovcu pa je pokazala, da je kandidatov za medaljo še več.«

Franci Miklavčič, vodja oddelka v Merkurjevi trgovini v Glubusu, doma iz Kranja: »V zadnjih dveh tednih je bilo zaradi bližajočih se olimpijskih iger povpraševanje po televizijskih sprejemnikih petkrat večje kot običajno. Žal vsem kupcem nismo mogli ustreči. Barvne televizorje smo dobili le občasno v manjših količinah; črno-bele pa smo sicer imeli na zalogi, vendar zelo skromno izbiro. Olimpijske igre ne bodo zmotile vsakdanjega utripa v trgovini, saj bo delo potekalo tak kot v vseh ostalih dneh. Le v času najbolj zanimivih tekmovalj bomo na našem oddelku vključili televizorje in omogočili kupcem, da si ogledajo prenos, in se ob tem prepričajo tudi o kakovosti aparatov.«

C. Zaplotnik

Otroški smeh na smučišču

Že sedmo leto zapored je društvo za cerebralno paralizo Gorenjske pripravilo za otroke smučarsko šolo — V Kranjski gori nadvse zadovoljni, vsi zdravi in vsi že dobri smučarji

Kranjska gora — Sedmo leto že gorenjsko društvo za cerebralno paralizo organizira za prizadete otroke poleg šole v naravi in drugih oblik izobraževanja in rekreacije tudi nadvse uspešno tedensko šolo smučanja. Tokrat je prišlo na smučišča v Kranjski gori 33 otrok, skupaj z vaditelji, nevrofizioterapevtoma Marijo Bogataj in Marijo Pirnat, obiskovali sta jih tudi dve odlični specialni pedagoginji-Mihaela Zupan in Mirjam Pretnar. V šolo smučanja so se vključili tudi otroci iz Novega mesta, Maribora, Celja in Ljubljane.

»Skupina je precej nehomogena, starostna razlika je kar velika,« so nam dejali nadvse prizadeti udeleženci tečaja, ki so vsak po svoji

strokovni plati, z neizmerno humanim odnosom in veliko človečnostjo zaslužni, da so prizadeti otroci preživeli nepozabne smučarske dni. »Ne le, da so se mladi naučili smučarskih korakov ali zavijanja, popoldne smo jih izpolnili s prijetnimi igrkami. Vsi so bili čili in zdravi, že zdaj se vsi po vrsti prijavljajo za naslednje leto.«

Društvo, ki mu za smučarski tečaj prizadeti otroci niso odrekle pomoči nekatere delovne organizacije na Gorenjskem, se je odločilo za Kranjsko goro in za prenočitve v Alpini. Za Alpino, kjer so bili nadvse gostoljubni, in za kranjskogorska smučišča, kjer so žičničarji brez problemov pomagali otrokom in celo ustavili vlečnico, so se ogreli zato, ker si društvo želi, da so pri-

zadeti otroci med zdravimi ljudmi, ki bodo obratno tudi na invalide vse drugače gledali in jih cenili, če bodo spoznali njihov neverjetni trud in prizadevanje, da se uveljavijo v rekreacijskem športu.

»Ti mladi, od petega do osemnajstega leta starosti, imajo precej težav z ravnatežjem, zato je zanje smučarija še toliko večji uspeh, toliko večja spodbuda in motiv za premagovanje tudi drugačnih težav. Otroci spoznavajo,« pravi »duša« tečaja dr. Tatjana Veličkovič iz Kranja, da brez napore ni nič. Njihov napor pa je velik, tudi ob pomoči strokovnjakov, ki nenehno bdijo nad otroki. Ko se naučijo smučati, se lahko enakovredno vključijo v domače smučarsko okolje.

Tečaj terja precej denarja, a se stokratno povrne, saj je izkušnja za vse življenje. Mladi se učijo samostojnosti, učvrstijo si zdravje, saj so se prisiljeni bolj gibati. Starši so lahko še kako ponosni nanje, otroke pa preveča neizmeren občutek sreče, ko se naučijo smučati. Morda je med starši še vedno le premalo zaupanja in preveč strahu, da bi dali otroke v tečaj — vsi obrabi današnjih tečajnikov pa pričajo, kako dobro jim de in kako ponosni so, ker se znajo že sami voziti z žičnico in vijugati po smučišču. Vse življenje se bodo lahko ukvarjali s to rekreacijo, ki je zanje še kako koristna.

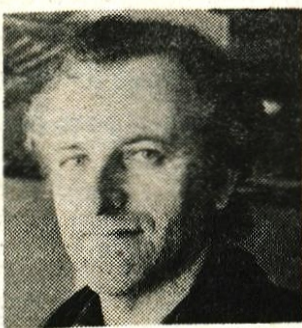
Marsikateri otrok se je sploh prvič srečal s snegom, saj je večino malčič doma, v zaprtem prostoru ali šel na občasne sprehode. Kako lep občutek, ko vidiš otroka, ki otipuje sneg, ki mu kot velika neznanica polzi med prsti ali drsi pod smučmi! Prvo leto se naučijo le osnov, vsako naslednje leto je uspešnejše.

Veseli smo tudi bili, ko nas je obiskala sekretarka mednarodnega društva za cerebralno paralizo Anita Loring iz Londona in se izredno pohvalno izrazila o našem tečaju. Mi pa bi se radi zahvalili vsem gorenjskim delovnim organizacijam, ki so prispevale denar, pokazale človečnost, omogočile tem otrokom teden dni izjemnega veselja na snegu. Ne nekje na zakotnih hribovih, temveč enakovredno med zdravimi sovrstniki, ki bodo imeli pravičen, human odnos do invalidov. In le v tem in tako se dvigne stopnja humanosti sleherne in tudi naše družbe.«

D. Sedej

33 tečajnikov je preživelo teden dni na snegu v Kranjski gori, kjer jim je nudil gostoljubje hotel Alpina. Vse dni so presmučali ob nadzorstvu zagranjih vaditeljev, v večernih urah pa so uživali v številnih igrkah. Foto: F. Perdan

ADOLF MRAK, predsednik slovenske zveze društev za cerebralno paralizo in prvi predsednik gorenjskega društva: »Letos so se vključili tudi otroci iz drugih slovenskih društev. Tečaj je koristen tudi za vaditelje smučanja, saj si pridobivajo izkušnje z delom s prizadetimi otroki in zatorej se vzgaja nov kader.«

BRANKO LOJK, vodja tečaja: »Otroke smo organizirali v mladinsko in pionirsko skupino, smučanje je bilo zanje huda preizkušnja, saj težko lovijo ravnatežje. In prav to je pomembno: naučili so se vztrajnosti, prizadevanja in zatorej so toliko bolj ponosni, ker smučajo.«

FRANCKA CUZNAR in sin Boštjan: »Udeležila sva se tečaja, za katerega so same pohvalne besede, od organizacije do prizadeti vaditeljev in fizioterapevtov. Otroci so neizmerno uživali, rekreacija jim je nadvse koristila.«

Cerkljanski gasilci obnavljajo dom

Cerklje — Gasilsko društvo Cerklje je bilo ustanovljeno pred 92 leti na pobudo tedanjega cerkljanskega župana Andreja Vavkna. Iz Cerklj je bil doma tudi Franc Barle, začetnik gasilstva na Slovenskem in prvi častni član Jugoslovanske gasilske zveze. Cerkljansko društvo združuje 90 članov iz krajevnih skupnosti Poženik in Cerklje ter iz vasi Grad in Dvorje. Poleg tega, da so lani dvakrat posredovali pri gašenju požara in preprečili še večjo škodo, so s prostovoljnimi delom obnavljali tudi dom, v katerem bodo letos uredili prostore za dejavnost gasilskega društva, pripadnikov civilne zaščite in mladinske sekcije. Že doslej je bilo uspešno njihovo delo na področju preprečevanja požarov in vzgoje mladih gasilcev, zavzemajo pa se še za tesnejše sodelovanje z osnovno šolo Davorin Jenko in postajo milice Cerklje. Med desetimi gasilskim kongresom, ki bo letos v Mariboru, se bodo vključili v akcijo pridobivanja novih članov in širjenja Gasilskega vestnika med krajanje. Razmišljajo pa tudi o nabavi novih gasilskih cevi v Pšenični polici in o gradnji protipožarnega bazena.

Na nedavnem občnem zboru društva, kjer so pregledali delo v minulih letih in se dogovorili za letošnje dejavnost, so podelili tudi več priznanj. Janez Kuhar in moški pevski zbor Davorin Jenko sta prejela zahvalo za pomoč in dobro sodelovanje, sedem gasilcev društvena priznanja, starejša desetina pa bronasto značko. Za predsednika društva so ponovno izvolili Ivana Baseja.

J. Kuhar

Obvestilo invalidom

Kranj — Društvo invalidov Kranj obvešča člane, da bo 17. dnevi izlet v Simonov zaliv 17. februarja. Prav tako bodo organizirani naslednji izleti oziroma matska letovanja: marca 7-8. dnevno klimatsko letovanje v zdrilšču LIPA v Lendavi, aprila 1-2. dnevno letovanje v Primožem nastanitvev v hotelu A kategorije organiziranim ogledom Bihla Drvarja, Šibenika in Splita, pa 7. ali 14. dnevno letovanje v Malem Lošinjju. Informacije dobite vsak dan v in četrtek od 15. do 17. ure v sarni Društva invalidov v stolp, Begunjska 10, osebno ali na telefonu 21-281.

Evropska zbirka čip Barbare Novaček-Volenec poklonjena Gorenjskemu muzeju

Velika ljubezen do drobnih je dajala posebno vsebino življenjske sester Dagmar in Barbare Novaček-Volenec. Exlibrisi so bili povzročena v dar Narodni in univerzitetni knjižnici. Prav te dni pa je življenjsko delo, veliko zbirko del najrazličnejših evropskih delateljev vred enaindevedeset letov Barbara Novaček-Volenec podarila Gorenjskemu muzeju v Kranju. Zbirka, ki bo gotovo v ponos Kranjskega muzeja, bo tako postala del zbirke Gorenjskega muzeja in predstavljena tudi javnosti.